

ХРОНІКА

На засіданні колегії Фонду державного майна України **2**

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаній за 2008 рік **3**

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом I кварталу 2009 року **7**

СТАТИСТИЧНА ЗВІТІСТЬ

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I квартал 2009 року **10**

УПРОВАДЖУЄМО В ПРАКТИКУ

Корпоративний секретар акціонерного товариства – адвокат? **13**

ДОСВІД РЕГІОНІВ

I. КЛЕЙМЬОНОВА. Проблемні питання, які виникають під час приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, в Івано-Франківській області **15**

ГОСТРЕ ПИТАННЯ

I. БОЛІЩУК, Ю. САВУЛЯК. Хто в домі хазяїн **17**

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ**Полтавська область**

Крок до створення нового бізнесу **18**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у квітні 2009 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності **19**

НОРМАТИВНА БАЗА

Указ Президента України від 14 квітня 2009 р. № 241/2009 «Про зупинення дії окремих положень постанови Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 року № 154» **20**

Указ Президента України від 15 квітня 2009 р. № 244/2009 «Про внесення зміни до Указу Президента України від 5 листопада 1996 року № 1035» **21**

Закон України від 5 березня 2009 р. № 1072-VI «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про природні монополії» **21**

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 р. № 246 «Про внесення змін до пункту 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання» **22**

Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 р. № 253 «Про затвердження Порядку використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб» **22**

Порядок використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб **22**

Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 р. № 316 «Деякі питання оплати оренди державного майна» **26**

Наказ Фонду державного майна України від 22 квітня 2009 року № 588 **27**

Інструктивний лист ФДМУ від 22.04.09 № 10¹16¹5581 «Про порядок застосування тимчасового зниження ставок за оренду державного майна при розрахунку орендної плати» **27**

Постанова Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 315 «Про затвердження базових нормативів відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, у 2008 році» **28**

Постанова Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 317 «Про затвердження Порядку надання Кабінетом Міністрів України згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств» **29**

Порядок надання Кабінетом Міністрів України згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств **29**

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 332-р «Деякі питання використання майна окремими суб'єктами господарювання державного сектору економіки» **30**

Наказ Міністерства економіки України, Фонду державного майна України, Державної податкової адміністрації України від 7 лютого 2009 р. № 98/174/46 «Про затвердження Порядку взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство» (зареєстровано в Мін'юсті 11.03.09 за № 227/16243) **30**

Постанова Правління Пенсійного фонду України від 7 лютого 2009 р. № 6¹1 «Про затвердження Порядку взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство» (зареєстровано в Мін'юсті 11.03.09 за № 227/16243) **31**

Порядок взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство **31**

Шановні читачі!

Звертаємо вашу увагу на те, що Бюлетень видається українською та російською мовами в одній обкладинці. Російськомовний варіант Бюлетеня починається зі стор. 33.

НА ЗАСІДАННІ КОЛЕГІЇ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

Чергове засідання колегії Фонду державного майна України (ФДМУ) відбулося 23 квітня 2009 р. за головуванням в.о. Голови Фонду **Д. Парфененка**. На засіданні були присутні член колегії, народний депутат України, член Комітету з питань економічної політики, перший заступник Голови Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації **О. Бондар**, інші члени колегії, запрошений – голова правління ВАТ «Одеський припортовий завод» **В. Горбатко**, а також начальники регіональних відділень та керівники структурних підрозділів центрального апарату ФДМУ.

До порядку денного засідання колегії були включені такі питання.

1. Про стан заборгованості з орендної плати за договорами оренди, які перебувають на стадії судового розгляду (доповідач – Я. УСЕНКО, заступник директора Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин – начальник відділу).

2. Про аналіз ситуації на фондовому ринку (доповідач – Ю. ЯКОВЛІВ, директор Департаменту продажу акцій на фондових ринках та проведення аукціонів).

3. Про стан формування Єдиного реєстру об'єктів державної власності та впорядкування обліку юридичних осіб (доповідач – О. СИНЕНКО, директор Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування).

Свою роботу колегія розпочала з розгляду питання про стан заборгованості з орендної плати за договорами оренди, які перебувають на стадії судового розгляду. Доповідач з цього питання Я. Усенко повідомив, що Законом України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» на ФДМУ покладені відповідальність і контроль за виконанням бюджетного завдання із забезпечення надходження коштів від оренди державного майна, яке становить 555,5 млн грн. Станом на 22.04.09 до Державного бюджету України від оренди державного майна перераховано 224,6 млн грн., що становить 40,3 % річного завдання.

Доповідач зазначив, що в умовах зменшення кількості нових об'єктів оренди резервом збільшення надходження орендної плати до Державного бюджету України є погіршення накопиченої заборгованості з орендної плати, яка на 01.03.09 становить 67,3 млн грн.

За результатами претензійно-позовної роботи за два місяці 2009 року РВ ФДМУ було стягнуто заборгованість з орендної плати по 115 договорах оренди на загальну суму 796,64 тис. грн.

Найбільш активну роботу з розгляду в судах позовів щодо стягнення заборгованості з орендної плати здійснили п'ять РВ ФДМУ, які забезпечили розгляд позовів на 28,8 млн грн. (84 % загальної суми боргу), а саме: РВ ФДМУ по Донецькій (11,1 млн грн.), Кіровоградській (7,2 млн грн.), Луганській (1,9 млн грн.) областях, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (6,1 млн грн.) та по м. Києву (2,5 млн грн.).

З метою стабілізації ситуації щодо використання орендованого державного майна та захисту суб'єктів малого та середнього бізнесу у сфері здійснення ними господарської діяльності ФДМУ ініціював прийняття постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання оплати оренди державного майна», якою передбачається зменшення орендних ставок на період до 1 січня 2010 року.

Під час розгляду другого питання порядку денного на засіданні колегії доповідач Ю. Яковлев повідомив, що протягом 2008 року ФДМУ намагався продавати виставлені пакети акцій за максимально можливою ціною. Так, перевищення вартості проданих у 2008 році через фондові біржі пакетів акцій ВАТ над їх номінальну вартість становить 1,6 раза. У першому кварталі 2009 року ФДМУ було запропоновано до продажу на фондових біржах 36 пакетів акцій. За підсумками торгів було продано п'ять пакетів акцій загальною номінальною вартістю 3,798 млн грн., надходження коштів до Державного бюджету України від продажу цих пакетів акцій становить 5,868 млн грн.

З метою забезпечення законного та ефективного використання бюджетних коштів, колегія вирішила доручити Департаменту продажу акцій на фондових ринках та проведення аукціонів разом з Державною акціонерною компанією «Національна мережа аукціонних центрів» (ДАК «НМАЦ») внести пропозиції щодо змін і доповнень до Положення про порядок продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств за кошти на відкритих грошових регіональних аукціонах (ВГРА) через ДАК «НМАЦ», затвердженого наказом ФДМУ від 08.09.2000 № 1871, зокрема в частині компенсації витрат ДАК «НМАЦ» на проведення ВГРА.

Як повідомив доповідач із третього питання О. Синенко, за підсумками проведення інвентаризації станом на 01.04.09 в Єдиному реєстрі об'єктів державної власності обліковуються 24,58 тис. юридичних осіб державної форми власності, які визнані органами державного управління, 787 господарських організацій з корпоративними правами держави, 505,0 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій, 370,34 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі, та 44,19 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

У процесі створення Єдиного реєстру на сьогодні вже розроблено нормативну базу для створення та ведення Єдиного реєстру; розроблено та впроваджено програмно-технічний комплекс, що реалізує єдиний алгоритм налагодження обліку об'єктів державної власності та надання відомостей до Єдиного реєстру, втілений в автоматизованій системі первісного збирання, накопичення та ведення даних – «Юридичні особи». Ця система розповсюджена та впроваджена в усіх органах державної влади, їх структурних підрозділах і на підвідомчих підприємствах, в установах, організаціях.

Доповідач наголосив, що подальшому розвитку Єдиного реєстру сприятиме прийняття законів України «Про основні засади господарської діяльності» та «Про господарські об'єднання», що, з одного боку, дасть змогу усунути розбіжності між Господарським та Цивільним кодексами України, а з іншого – конкретизувати норми, які стосуються державних господарських товариств.

Докладно з матеріалами колегії можна ознайомитися в оперативному додатку до Бюлетеня – газети «Відомості приватизації» № 16 (558) від 29 квітня ц. р.

РЕЗУЛЬТАТИ УПРАВЛІННЯ

корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаніях за 2008 рік

1. Структура корпоративних прав держави

Станом на 01.01.09 у Реєстрі корпоративних прав держави обліковуються 811 господарських товариств, у статутному капіталі яких є державна частка.

Держава в особі Уряду України, Фонду державного майна України (далі – Фонд), міністерств та інших центральних органів виконавчої влади здійснювала управління корпоративними правами держави в 698 відкритих та закритих акціонерних товариствах, 85 товариствах з обмеженою відповідальністю та 30 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених відповідно до спеціальних рішень Президента України та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств:

324 (40 %) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка надає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольні), з них 172 (21 %) мають державну частку 100 %;

237 (29 %) мають державну частку в статутному капіталі розміром від 25 до 50 % (блокуючий пакет);

250 (31 %) мають державну частку в статутному капіталі менш як 25 %.

Крім того, з них:

103 акціонерних товариства засновано міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, які не надають Фонду статистичної звітності, а функції з управління цими товариствами здійснюють виключно засновники (міністерства);

49 господарських товариств (6 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них 30 – контрольні.

Фонд здійснює управління 691 об'єктом з корпоративними правами держави (85 % загальної кількості), з них 209 – контрольні.

Органи виконавчої влади та інші органи управління управляють корпоративними правами 120 господарських товариств (15 % загальної кількості), з них:

103 акціонерних товариства засновано міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств;

17 НАК і ДХК передано їм згідно з відповідними постановами Кабінету Міністрів України.

У регіональному розрізі 691 об'єкт, управління якими здійснює Фонд, розподілено так:

м. Київ	– 113 (16,4 % загальної кількості);
Луганська область	– 68 (9,8 %);
Київська область	– 68 (9,8 %);
Донецька область	– 55 (8,0 %);
Автономна Республіка Крим	– 34 (4,9 %);
Львівська область	– 33 (4,8 %);
Дніпропетровська область	– 31 (4,5 %);
Кіровоградська область	– 28 (4,1 %);
Запорізька область	– 26 (3,8 %);
Тернопільська область	– 25 (3,6 %);
Хмельницька область	– 25 (3,6 %);
Харківська область	– 23 (3,3 %);
Херсонська область	– 20 (2,9 %);
Сумська область	– 20 (2,9 %);
Чернівецька область	– 16 (2,3 %);
Полтавська область	– 14 (2,0 %);
Закарпатська область	– 13 (1,9 %);
Одеська область	– 12 (1,7 %);
Івано-Франківська область	– 12 (1,7 %);

Черкаська область	– 10 (1,5 %);
Рівненська область	– 9 (1,3 %);
Чернігівська область	– 9 (1,3 %);
Вінницька область	– 9 (1,3 %);
Житомирська область	– 7 (1,0 %);
Волинська область	– 5 (0,7 %);
Миколаївська область	– 4 (0,6 %);
м. Севастополь	– 2 (0,3 %).

За галузевим розподілом структура корпоративних прав держави в господарських товариствах, управління якими здійснює Фонд, така:

промисловість	– 249 (36,0 %);
сільське господарство	– 83 (12,0 %);
транспорт і зв'язок	– 73 (10,6 %);
торгівля і громадське харчування	– 57 (8,2 %);
будівництво	– 44 (6,4 %);
наука і наукове обслуговування	– 42 (6,1 %);
житлово-комунальне господарство	– 13 (1,9 %);
управління	– 13 (1,9 %);
рибне господарство	– 5 (0,7 %);
інші	– 112 (16,2 %).

Загальну кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, станом на 01.01.09 порівняно з кількістю таких пакетів акцій, часток, паїв станом на 01.01.08 наведено в табл. 1.

Частка власності держави в статутному капіталі всіх господарських товариств за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.01.09 становить 34,19 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,70 млрд грн. (60,5 % загальної вартості), інших господарських товариств – 10,98 млрд грн. (32,1 %). Номінальна вартість державної частки акціонерних товариств, заснованих міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, становить 2,51 млрд грн. (7,4 %) (табл. 2).

Здійснюючи управління корпоративними правами 691 об'єкта, Фонд та його регіональні відділення мають у підпорядкуванні господарські товариства, сумарний статутний капітал яких становить 11,54 млрд грн. Водночас безпосередньо Уряд України і міністерства управляють корпоративними правами лише близько 120 об'єктів, сумарний статутний капітал яких – 22,65 млрд грн. (близько 66 % всього статутного капіталу, яким володіє держава).

Це свідчить про те, що Фонду передано в управління в основному корпоративні права дрібних та середніх малопривабливих, збиткових підприємств.

У структурі корпоративних прав держави значний сегмент займають підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, кредиторська заборгованість яких виникла в основному до передачі Фонду корпоративних прав. Станом на 01.01.09 212 господарських товариств (31 % загальної кількості) перебувають на тій чи іншій стадії банкрутства (з них контрольних – 76), зокрема: 47 (13 контрольних) – на стадії розпорядження майном, 64 (43 контрольних) – на стадії санації і 101 (20 контрольних) – у процесі ліквідації.

Слід зазначити, що корпоративний портфель держави останніми роками має стійку тенденцію до зменшення. Це сприяє поступовому поліпшенню структури корпоративних прав, оскільки їх скорочення відбувається в основному за рахунок пакетів акцій розміром до 25 % статутного капіталу та частки пакетів акцій розміром 25 – 50 % (табл.3).

Таблиця 1

Господарські товариства	Загальна кількість товариств		Кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств							
			до 10 %		10 – 25 %		25 – 50 %		50 – 100 %	
	на 01.01.08	на 01.01.09	на 01.01.08	на 01.01.09	на 01.01.08	на 01.01.09	на 01.01.08	на 01.01.09	на 01.01.08	на 01.01.09
ВАТ, створені в процесі приватизації та корпоратизації	602	497	112	99	107	80	203	159	180	159
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	30*	30*	0	0	0	0	0	0	30	30
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	108	98	30	29	14	9	46	42	18	18
Товариства з обмеженою відповідальністю	90	83	15	13	23	20	31	31	21	19
Акціонерні товариства, які перебувають на обліку в інших органах виконавчої влади	103	103	0	0	0	0	5	5	98	98
Разом...	933	811	157	141	144	109	285	237	347	324

* У тому числі 17 холдингових компаній, які перебувають на обліку в інших органах виконавчої влади.

Раніше зменшення корпоративного портфеля держави відбувалося в основному за рахунок прибутково працюючих підприємств. Проте останнім часом державні органи приватизації переміщують акценти у своїй роботі з функцій продажу на функції з управління державним майном та корпоративними правами держави, не послаблюючи уваги до продажу об'єктів приватизації. У цих напрямках Фонд реалізує функції зі створення моделей та умов подальшого використання державного майна і ведення його належного обліку.

2. Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств*, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %

Загальний обсяг чистого доходу господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, на 01.01.09 становив 16 300,9 млн грн., що на 18 % більше порівняно з 2007 р. (табл. 4).

На 66 підприємствах (57 % загальної кількості підзвітних) збільшився обсяг чистого доходу порівняно з відповідним періодом попереднього року.

За галузевим розподілом найбільший чистий дохід мали підприємства зв'язку (6 646,3 млн грн.) та хімічної і

нафтохімічної галузей промисловості (4 892,7 млн грн.), за регіональним – підприємства м. Києва (8 871,6 млн грн.) та Одеської області (3 541,8 млн грн.).

Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування господарських товариств станом на 01.01.09 має від'ємне значення і становить майже 565,8 млн грн.

На 50 підприємствах (43 % загальної кількості підзвітних) поліпшився фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування порівняно з фінансовим результатом за відповідний період минулого року.

За галузевим розподілом найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування мали підприємства хімічної і нафтохімічної галузей промисловості (858,4 млн грн.), за регіональним – підприємства Одеської (1 151,1 млн грн.) та Харківської (170,7 млн грн.) областей.

За результатами роботи господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, у 2008 році (без урахування НАК і ДХК) сальдо чистого прибутку має від'ємне значення і становить понад 1 076,9 млн грн.

На 57 підприємствах (50 % загальної кількості підзвітних) збільшився чистий прибуток або зменшилися збитки порівняно з показниками за відповідний період минулого року.

За підсумками роботи в 2008 році зі збитками працювали 65 підприємств, сума їх збитків становить 2 088,4 млн грн. Найбільша сума збитків у ВАТ «Укртелеком» – 1 525,5 млн грн., «Суміхіпром» – 230,6 млн грн. та «Феодосійська суднобудівна компанія «Море» (передано в управління Фонду в грудні 2007 року) – 69,3 млн грн.

За результатами 2008 року чистий прибуток 16 підприємств становить більше ніж 1 млн грн., з них ВАТ «Одеський припортовий завод» – 721,9 млн грн., «Турбоатом» – 145,4 млн грн., ЗАТ «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» – 17,3 млн грн.

Найкращих результатів досягли підприємства хімічної та нафтохімічної промисловості, які одержали 503,1 млн грн. чистого прибутку.

Таблиця 3

Станом на	Кількість господарських товариств	Кількість ВАТ, що мають у статутному капіталі державну частку		
		від 0 до 25 %	від 25 % + 1 акція до 50 %	від 50 % + 1 акція до 100 %
01.01.2008	933	301	285	347
01.01.2009	811	250	237	324

Таблиця 2

Господарські товариства	Номінальна вартість державної частки у статутному капіталі господарських товариств у динаміці відповідно до Реєстру корпоративних прав держави, млрд грн.		Зміни, млрд грн.
	на 01.01.08	на 01.01.09	
НАК і ДХК	20,70	20,70	0,00
З державною часткою власності	11,13	10,98	-0,15
Акціонерні товариства, засновані міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств	2,51	2,51	0,00

* Згідно з чинним законодавством НАК і ДХК надають Фонду фінансову звітність у термін до 15 квітня, тому результати аналізу їх економічного стану будуть подані після оброблення і узагальнення.

Таблиця 4

Фінансово-економічний показник	Значення, тис грн.	
	2007 р.	2008 р.
Чистий дохід	13 853 765,40	16 300 857,50
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування	916 939,10	565 773,30
Чистий прибуток (сальдо)	387 979,10	1 076 961,70
Кредиторська заборгованість – усього	4 485 608,10	4 179 129,90
Кредиторська заборгованість прострочена	2 396 503,06	811 709,80
Дебіторська заборгованість – усього	2 091 976,00	2 618 795,90
Дебіторська заборгованість прострочена	409 500,30	451 900,90
Заборгованість із заробітної плати	43 064,30	32 576,54
Заборгованість перед бюджетом	191 664,96	–
Вартість готової продукції	333 487,20	495 566,50
Первісна вартість основних засобів	28 279 810,60	28 492 183,40
Залишкова вартість основних фондів	13 296 435,50	13 319 107,00
Зобов'язання	9 329 989,10	9 981 486,60
Власний капітал (чисті активи)	13 669 894,20	12 370 651,20
Оборотні активи	5 943 508,10	6 190 309,90

За результатами роботи господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, за 2008 рік співвідношення обсягів кредиторської (4 179,1 млн грн.) і дебіторської (2 618,8 млн грн.) заборгованості становить 1,6.

Загальні обсяги простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості підприємств з корпоративними правами становлять відповідно 451,9 та 811,7 млн грн. Порівняно з відповідним періодом минулого року спостерігається збільшення простроченої дебіторської заборгованості та зменшення кредиторської.

Станом на 01.01.09 73 підприємства корпоративного сектору мали прострочену заборгованість із заробітної плати, яка становить 40 809,439 тис. грн. З них 32 576,539 тис. грн. – заборгованість господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, що на 24 % менше, ніж у відповідному періоді минулого року.

Слід зазначити, що сума заборгованості із виплати заробітної плати товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства, становить 28 571,4 тис. грн. (70 % від загального обсягу заборгованості (40 809,439 тис. грн.).

Відповідно до помісячного плану податків, зборів та платежів до загального фонду Державного бюджету України, розробленого Міністерством фінансів України, планове завдання на 2008 рік з надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності, встановлено в розмірі 251,607 млн грн.

За даними Державного казначейства України, станом на 01.01.09 загальна сума перерахованих дивідендів від суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю держави, становить 273 815,33 тис. грн.

Виконання річного плану з надходження дивідендів за 2008 рік становить 108,8 %.

За даними Державної податкової адміністрації України, у 2008 році до Державного бюджету України та місцевих бюджетів господарськими товариствами, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, сплачено податків і зборів (обов'язкових платежів) у сумі 1 376,7 млн грн., що на 4,5 млн

* Згідно з чинним законодавством НАК і ДХК надають Фонду фінансову звітність у термін до 15 квітня, тому результати аналізу їх економічного стану будуть подані після оброблення і узагальнення.

грн. (3,3 %) більше, ніж у 2007 році.

У 2008 році спостерігається зменшення суми перерахування платежів до державного бюджету на 57,3 млн грн., а сума платежів до місцевого бюджету порівняно з 2007 роком збільшилася на 61,8 млн грн. (31,2 %) і становить 259,9 млн грн.

Найбільшу суму платежів, перерахованих до бюджетів усіх рівнів, за 2008 рік сплачено ВАТ «Укртелеком» (589,4 млн грн.), «Одеський припортовий завод» (360,6 млн грн.), ЗАТ «АК «Міжнародні авіалінії України» (52,5 млн грн.), «Кримський Титан» (62,7 млн грн.). У загальній сумі платежів 47,8 млн грн. (3,5 %) становлять платежі господарських товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства.

Станом на 01.01.09 загальна сума податкового боргу підприємств корпоративного сектору державному бюджету становить 276 867,5 тис. грн., у тому числі з податку на додану вартість – 244 677,9 тис. грн. Із загальної суми податкового боргу 260 956,1 тис. грн. становить заборгованість господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, у тому числі 231 965,3 тис. грн. з податку на додану вартість.

За результатами роботи господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, за 2008 рік спостерігається незначне зростання порівняно з відповідним періодом минулого року первісної вартості основних фондів (28 492,2 млн грн.), залишкової вартості основних фондів (13 319,1 млн грн.) та оборотних активів (6 190,3 млн грн.).

3. залучення інвестицій господарськими товариствами, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %*

Аналіз господарської діяльності підприємств, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, свідчить, що протягом 2008 року за рахунок усіх джерел фінансування залучено інвестицій на суму 2 739,5 млн грн., а саме: в основний капітал (капітальні інвестиції) – 2 684,8 млн грн., фінансові інвестиції – 54,7 млн грн. (у 2007 році було залучено інвестицій на загальну суму 2 194,0 млн грн.).

Освоєння капітальних інвестицій господарськими товариствами, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, у динаміці наведено в табл. 5. **Таблиця 5**

Вид інвестицій	Значення, млн грн.			
	2007 р.	2008 р.	+/-	%
Капітальне будівництво	1 426,1	1 932,3	506,2	35,50
Основні засоби	546,0	633,9	87,9	16,11
Нематеріальні активи	53,6	39,0	-14,6	-27,17
Інші необоротні матеріальні активи	63,5	56,3	-7,2	-11,26
Інші інвестиції	13,3	23,2	9,9	75,37
Усього...	2 102,5	2 684,7	582,2	27,70

У цілому капітальні інвестиції в 2008 році порівняно з капітальними інвестиціями в 2007 році збільшилися майже на 28 %, фінансові (за методом участі в капіталі інших підприємств) зменшилися на 36,99 млн грн. (на 40,37 %).

У 2008 році спостерігається відтік фінансових інвестицій з: асоційованих підприємств – 0,010 млн грн.; дочірніх підприємств – 1,992 млн грн.; статутних капіталів (часток, паїв) інших підприємств – 0,074 млн грн.;

акцій, облігацій – 5,212 млн грн.

Проте спостерігається залучення фінансових інвестицій господарськими товариствами в інші сфери в розмірі 61,945 млн грн.

За регіональним розподілом у 2008 році найбільше інвестицій залучали підприємства м. Києва – 2 321,7 млн грн. (84,75 % проти 86,95 % у 2007 році) та Одеської області – 263,3 млн грн. (9,61 % проти 4,06% у 2007 році).

За галузевим розподілом у 2008 році найбільше капітальних

інвестицій освоїли підприємства зв'язку – 2 219,6 млн грн. (82,7 %), хімічної та нафтохімічної галузей промисловості – 309,7 млн грн. (11,5 %), машинобудування і металообробки – 32,6 млн грн. (1,2 %).

4. Заходи Фонду щодо удосконалення положень законодавства і підвищення ефективності управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у роботі Фонду залишається питання удосконалення та узгодження положень законодавства.

Проводиться робота з виконання доручень Кабінету Міністрів України щодо реалізації Закону України «Про управління об'єктами державної власності», прийнятого у вересні 2006 року, який встановив правові засади управління різними об'єктами державної власності та визначив повноваження державних органів у сфері управління такими об'єктами. Під час практичного застосування вимог Закону було виявлено ряд суттєвих прогалин та неузгодженостей, що зумовило необхідність удосконалення його норм та положень.

З метою удосконалення та узгодження положень законодавства щодо управління об'єктами державної власності Міністерством економіки України спільно з іншими центральними органами виконавчої влади було підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності». Фонд безпосередньо брав активну участь у підготовці змін та доповнень до зазначеного законопроекту, були підготовлені відповідні пропозиції та зауваження. Даний законопроект внесено на розгляд Верховної Ради України VI скликання (реєстраційний номер 2532 від 22.05.08).

З метою вдосконалення законодавства з питань управління об'єктами державної власності Фонд бере участь в опрацюванні проектів законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання лізингових відносин», «Про основні засади господарської діяльності», проекту Порядку формування, ведення та надання до Єдиного реєстру об'єктів державної власності інформації про об'єкти, які перебувають в управлінні ФДМУ, а також про майно цілісних майнових комплексів колишніх державних підприємств, їх структурних підрозділів, щодо яких ФДМУ та його регіональні відділення виступають орендодавцями.

Фонд брав участь у розробленні та погодженні з відповідними міністерствами постанови Кабінету Міністрів України від 18.06.08 № 522 «Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди», якою передбачається впровадження незалежної (експертної) оцінки основних засобів, що передаються в оренду у складі цілісного майнового комплексу підприємства, замість їх оцінки за залишковою вартістю.

Також Фонд був розробником Заходів Фонду державного майна України до рішення Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти від 16.04.08 (протокол № 14) «Про стан державного регулювання і управління у сфері розвитку, правової охорони і захисту інтелектуальної власності та інноваційної діяльності в Україні».

Працівники Фонду продовжують роботу щодо підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контролю за фінансовою діяльністю цих товариств, зокрема:

проводиться аналіз діяльності наглядових рад відкритих акціонерних товариств та моніторинг рішень, прийнятих наглядовими радами;

проводиться аналіз персонального складу наглядових рад відкритих акціонерних товариств з метою залучення осіб виключно з числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

проводиться оцінка виконання представниками держави функцій з управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, відповідно до основних критеріїв, затверджених наказом ФДМУ від 29.01.08 № 121;

проводиться оцінка управління об'єктами державної власності відповідно до критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою

Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832. Результати оцінки щоквартально надаються Міністерству економіки України для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

готуються та проводяться спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності відкритих акціонерних товариств та Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю даються доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

проводяться навчальні семінари з підвищення кваліфікації у сфері корпоративного управління. Протягом 2008 року організовано та проведено 12 семінарів, підготовлено 253 фахівці.

З метою мінімізації наслідків світової фінансової кризи затверджено План заходів Фонду щодо запобігання можливому негативному впливу наслідків світової фінансової кризи на діяльність державних підприємств і господарських товариств, у статутному капіталі яких є державний пакет акцій (частка) і які належать до сфери управління ФДМУ, яким передбачено завдання відповідальним департаментам та регіональним відділенням:

а) організувати невідкладні проведення засідань наглядових рад, на яких розглянути питання щодо:

аналізу впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств;

своєчасності та повноти виплати заробітної плати працівникам підприємств, сплати внесків до Пенсійного фонду, інших фондів соціального страхування, податків, зборів (обов'язкових платежів) до державного та місцевих бюджетів; проблем взаємодії з банківськими установами, постачальниками, споживачами;

пропозицій правлінь щодо зменшення впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств;

б) затвердити план заходів господарських товариств щодо недопущення (мінімізації) негативних наслідків світової фінансової кризи на підприємствах;

в) запровадити здійснення моніторингу погашення заборгованості із заробітної плати, зі сплати внесків до Пенсійного фонду;

г) з метою запобігання скорочення робочих місць проводити аналіз ситуації щодо виконання колективних договорів на підпорядкованих підприємствах.

Відповідальні представники держави зобов'язані надавати інформацію про вжиті заходи та прийняті наглядовою радою рішення щодо впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств.

Відповідним департаментам Фонду та начальникам регіональних відділень доручено підготувати звернення до власників об'єктів приватизації, договори купівлі/продажу яких перебувають на контролі державних органів приватизації і містять умови щодо збереження (створення нових) робочих місць, чисельності працюючих, заробітної плати, яке має забезпечити письмове та в електронному вигляді інформування державного органу приватизації про стан їх виконання.

Також поставлено завдання підготувати звернення до керівництва та профспілкових організацій господарських товариств, які є орендарями цілісних майнових комплексів державних підприємств за договорами, укладеними центральним апаратом Фонду, щодо збереження чисельності працівників в умовах фінансової нестабільності.

Крім того, доручено попередити керівників державних підприємств, функції з управління майном яких здійснює Фонд, про неухильне дотримання вимог пункту 1 статті 26 Закону України «Про приватизацію державного майна».

Керівники державних підприємств та відповідальні представники держави зобов'язані у випадку виникнення на підприємствах надзвичайних ситуацій письмово негайно повідомляти керівництво Фонду.

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом I кварталу 2009 року*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за станом виконання умов договорів купівлі-продажу державного майна (далі – договір), постановою Кабінету Міністрів України від 12.09.97 № 1012 «Про порядок контролю за діяльністю підприємств, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України», наказом Фонду державного майна України (далі – Фонд) від 27.02.04 № 372 та квартальним графіком перевірок, затвердженим наказом Фонду від 08.01.09 № 8 «Про організацію перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу у I кварталі 2009 року» здійснено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів і виявлено таке.

1. Загальні дані про результати контролю

На обліку органів приватизації перебуває 11 933 договори купівлі-продажу державного майна, у тому числі: пакетів акцій акціонерних товариств – 1 039; об'єктів малої приватизації – 7 789; об'єктів незавершеного будівництва – 3 105.

Із загальної кількості зазначених договорів станом на 21.04.09 органами приватизації контролюється стан виконання умов 2 360 договорів (умови решти 9 573 договорів виконані, внаслідок чого їх знято з контролю).

Протягом звітного періоду проконтрольовано стан виконання умов 659 договорів, що становить 27,9 відсотка загальної кількості договорів, які перебувають на контролі.

Перевірками встановлено, що переважна більшість узятих покупцями об'єктів приватизації зобов'язань виконується належним чином.

Поряд із зазначеним невиконання умов встановлено в 71 випадку (10,7 відсотка загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено). Найбільше порушень зафіксовано в областях Луганській (3,2 відсотка перевірених договорів), Житомирській (1,7), Харківській та Чернігівській (по 1,0) і стосуються вони термінів добудови об'єктів та переоформлення права забудовника на об'єкт.

У кожному з виявлених випадків порушення до покупців були застосовані відповідні санкції, передбачені законодавством та договорами.

2. Аналіз стану виконання умов договорів за окремими групами об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп об'єктів з числа вищезазначених стан виконання умов договорів (за накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, які перебувають на обліку органів приватизації, найбільше порушень умов зафіксовано за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва. З 3 105 договорів цієї групи невиконання умов встановлено за 216 (6,9 відсотка загальної кількості договорів цієї групи), неналежне виконання умов – за 28 (0,9 відсотка). Термін виконання умов не настав за 761 договором (24,5 відсотка). У повному обсязі виконано умови 2 100 договорів (67,6 відсотка).

Найбільше договорів з тих, що обліковуються, стосуються об'єктів малої приватизації. З їх загальної кількості – 7 789 – умови в повному обсязі виконані за 6 591 (84,6 відсотка загальної кількості договорів цієї групи). Невиконання умов виявлено за 44 договорами (0,6 відсотка), неналежне

виконання (з порушенням термінів) – за 27 договорами (0,3 відсотка). Термін виконання умов не настав за 1 127 договорами (14,5 відсотка).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий.

На обліку органів приватизації перебуває 1 039 договорів купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов встановлено за 924 договорами (88,9 відсотка загальної кількості), неналежне, тобто відставання від передбачених договорами термінів, – за 6 (0,6 відсотка), невиконання – за 32 (3,1 відсотка). За 77 договорами (7,4 відсотка) термін виконання умов не настав.

Серед зазначених договорів купівлі-продажу пакетів акцій 124 договори стосуються підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них на обліку центрального апарату Фонду перебуває 101 договір, регіональних відділень – 23.

Стан виконання умов цих договорів такий:

за 106 договорами (85,4 відсотка загальної кількості) умови виконані в повному обсязі;

за 13 договорами (10,5 відсотка) кінцеві терміни здійснення інвестицій та виконання інших зобов'язань не настали;

за 5 договорами (4,0 відсотки) зафіксовано невиконання умов договору.

Органи приватизації здійснюють заходи щодо забезпечення безумовного їх виконання, а в разі недосягнення позитивних результатів буде вжито заходів з розірвання договорів та повернення пакетів акцій у власність держави.

3. Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найхарактерніших умов договорів

За звітний період найбільше порушень умов договорів зафіксовано за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва щодо термінів добудови та розбирання об'єктів. Зокрема, невиконання умов встановлено за 18 договорами (2,7 відсотка перевірених), з яких найбільшу кількість зафіксовано регіональними відділеннями Фонду по Луганській та Житомирській областях (по 6). Зазначеними регіональними відділеннями розпочато претензійно-позовну роботу з метою застосування до покупців передбачених законодавством та договорами норм відповідальності.

Факти порушення розрахунків за придбані об'єкти приватизації встановлено за 10 договорами цієї групи (1,5 відсотка перевірених) регіональними відділеннями Фонду по Луганській та Миколаївській областях (по 3 договори).

Недотримання термінів державної реєстрації нової форми власності придбаних покупцями об'єктів приватизації виявлено за 3 договорами (0,5 відсотка перевірених). Недисциплінованість покупців у цій частині виявлена регіональними відділеннями Фонду по Харківській та Тернопільській областях (відповідно два та один). Поряд з недисциплінованістю покупців однією з причин несвоєчасної реєстрації залишається зволікання органів місцевого самоврядування з її оформленням.

Порушень умов договорів у частині збереження або забезпечення певного виду діяльності приватизованих об'єктів та зобов'язань щодо збереження або збільшення обсягів виробництва продукції (послуг) не виявлено.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі.

* За наказом Фонду державного майна України від 23.04.09 № 608.

На контролі органів приватизації перебуває 146 договорів (6,2 відсотка загальної кількості договорів, які контролюються), що містять умову щодо збереження кількості робочих місць, яка існувала на об'єктах на момент їх приватизації, та 129 договорів (5,5 відсотка) – щодо створення нових робочих місць.

Протягом кварталу перевірено 42 договори (6,4 відсотка загальної кількості перевірених), що містять умову щодо збереження робочих місць та 31 договір (4,7 відсотка) – щодо створення нових.

Результати перевірок засвідчили, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено зазначені договори з умовою збереження робочих місць, становила 45 892, на цей момент їх кількість становить 46 954. Отже, власниками в післяприватизаційний період ця умова договорів виконана, додатково створено 1 062 нових робочих місця.

Наприклад, за договором купівлі-продажу від 05.03.05 № 1034 ЦМК «КБК» (м. Київ) передбачено збереження 86 робочих місць. На момент перевірки робочі місця збережені та їх кількість збільшена на 81. За договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «НДІ РЕМА» (Львівська обл.) передбачено протягом 3 років збереження 24 робочих місць. На момент перевірки кількість робочих місць становить 45.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць, яке передбачено 31 договором, власниками приватизованих об'єктів у післяприватизаційний період створено 464 робочих місця, що на 89 робочих місць більше, ніж передбачалося умовами договорів.

Прикладом позитивного результату діяльності власника на приватизованому об'єкті є створення нових робочих місць у м. Києві: на об'єкті ВАТ «Аврора» створено 6 нових робочих місць.

Також слід зазначити, що в ході перевірок органами приватизації зафіксовано створення нових робочих місць за договорами, в яких умова щодо збереження або створення нових робочих місць не передбачена. Із загальної кількості перевірених на 22 об'єктах приватизації зафіксовано створення 791 нового робочого місця. Наприклад, у Дніпропетровській області створено 37 нових робочих місць на об'єктах, а саме:

соціальної сфери – Палац культури – 19;

комплексі будівель та іншого майна відділення АК АПБ «Україна» – 16;

соціальної сфери – Дитячий оздоровчий табір «Росинка» – 2.

В Одеській області під час перевірки виконання умов договору купівлі-продажу від 26.05.04 № 2310 щодо частки, яка належить державі в майні сільськогосподарського ТОВ «Чорноморська птахофабрика», зафіксовано створення додатково 97 робочих місць.

Існують також інші приклади, коли завдяки добросовісній діяльності власників приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягати позитивних результатів не лише у фінансових та економічних, а й у соціальних напрямках розвитку регіонів.

Результати перевірок стану виконання інвестиційних зобов'язань та інших, виражених у грошовій формі, свідчать про таке.

Зазначені зобов'язання містять 818 договорів купівлі-продажу пакетів акцій, 351 договір купівлі-продажу об'єктів малої приватизації і 89 договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва.

Загалом цими договорами передбачено надходження інвестицій на підприємства (у період з 1995 до 2019 року) на загальну суму 9 906,0 млн грн., 1 446,07 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 21.04.09 – 8 219,50 млн грн., 600,06 млн дол. США та 19,26 млн євро.

Фактично станом на 21.04.09 на вітчизняні підприємства надійшло 8 366,67 млн грн., 772,31 млн дол. США та 72,0 млн євро (у перерахунку на національну валюту – 11 404,324 млн грн.).

За групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств передбачено надходження в період з 1995 до 2019 року коштів на загальну суму 8 388,32 млн грн., 1 424,41 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі на стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду передбачено надходження 4 735,33 млн грн. та 1 097,0 млн дол. США.

Фактично з 1995 року на підприємства надійшло інвестицій за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій на суму 7 805,69 млн грн., 771,14 млн дол. США та 72,0 млн євро, у тому числі за договорами купівлі-продажу пакетів акцій стратегічно важливих для економіки і безпеки держави підприємств – 3 987,87 млн грн. та 537,21 млн дол. США (за умовами цих договорів передбачено надходження 4 639,2 млн грн. та 343,39 млн дол. США).

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва в період з 1995 до 2019 року заплановано надходження інвестицій на суму 1 184,6 млн грн. та 10,0 тис. дол. США, станом на 21.04.09 – 255,08 млн грн. та 10,0 тис. дол. США. Фактично на звітну дату надійшло 422,5 млн грн. та 27,756 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації за період з 1995 до 2019 року передбачено здійснення інвестицій на загальну суму 333,06 млн грн. і 21,65 млн дол. США, станом на 21.04.09 – 109,99 млн грн. та 650,0 тис. дол. США. Фактично на звітну дату надійшло 138,5 млн грн. та 1 132,883 тис. дол. США.

Особливий інтерес інвестори виявляють до підприємств чорної та кольорової металургії (обсяг здійснених інвестицій – 3 666,05 млн грн. та 455,99 млн дол. США), машинобудування та металообробки (1 020,26 млн грн. та 35,33 млн дол. США), енергетичної та паливної галузей промисловості (833,48 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій свідчать, що більша частина залучених інвестицій спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва (4 989,58 млн грн. та 436,03 млн дол. США), що необхідно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Наступним напрямом залучення інвестицій за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств з платежів до бюджету всіх рівнів та перед Пенсійним фондом (обсяг здійснених інвестицій – 1 12,09 млн грн. та 42,33 млн дол. США).

4. Заходи, вжиті державними органами приватизації з метою усунення фактів порушень умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалася претензійно-позовна робота. Зокрема, крім заходів зі стягнення штрафів, пені та неустойок (загальна сума наростаючим підсумком за весь період контролю становить 13 874,091 тис. грн. та 106,40 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів у напрямі забезпечення реалізації цих умов органами приватизації здійснювалися дії з розірвання (визнання недійсними) договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. У звітному періоді сплачена сума штрафних санкцій становить 542,482 тис. грн.

Станом на 01.04.09 у власність держави повернуто 273 об'єкти приватизації (за накопичувальним підсумком), з яких 82 – пакети акцій, 49 – цілісні майнові комплекси, 142 – об'єкти незавершеного будівництва. За 126 договорами триває претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (ви-

знання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 13 – пакети акцій, 20 – цілісні майнові комплекси та 93 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із загальної кількості повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 149 об'єктів, у тому числі 49 – пакети акцій, 72 – об'єкти незавершеного будівництва, 28 – цілісні майнові комплекси.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 97,4 млн грн.

5. Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна у процесі реалізації умов договорів

Перевірками фіксуються конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового стану приватизованих підприємств унаслідок успішної реалізації власниками взятих за договорами купівлі/продажу зобов'язань. Крім наведених прикладів, це такі:

у Кіровоградській області:

за договором купівлі/продажу від 26.12.03 № 331/35 центру культури та дозвілля, що перебуває на балансі ВАТ «Олександрійський завод поліграфічної техніки», покупцем (фізичною особою) здійснено інвестицій у повному обсязі в сумі 177,06 тис. грн. (за планом – 177,0 тис. грн.). Виконано капітальний ремонт даху та ремонт фасаду приміщення. Проведено індивідуальну систему опалення. Щороку проводяться ремонтні роботи навчальних аудиторій та допоміжних приміщень. Прилегла територія утримується в належному санітарно-технічному стані. На момент перевірки діє договір оренди. На орендованій площі здійснює освітню діяльність Олександрійська філія Кіровоградського інституту регіонального управління та економіки. Крім аудиторій, створено комп'ютерні класи, бібліотеку та студентське кафе. У створеній бібліотеці налічується понад 13 тисяч книжок. Бібліотека обслуговує не лише студентів філії інституту (загальна чисельність студентів – 193), а й жителів та учнів шкіл мікрорайону Перемога. З моменту укладення договору створено 50 нових робочих місць. На базі центру культури та дозвілля здійснюється така діяльність:

робота з ветеранами мікрорайону Перемога, влаштовуються урочисті заходи до Дня Перемоги, Дня Збройних Сил України, Дня визволення м. Олександрії, Дня скорботи;

проводяться тематичні вечори відпочинку, дискотеки, виступи професіональних акторів та колективів художньої самодіяльності, літературні вечори;

для дітей «сиріт» проводяться акції милосердя, розважальні заходи до свят, надається психологічна допомога;

громадською юридичною консультацією виконується волонтерська робота з пропаганди правових знань серед населення мікрорайону, надаються консультації з правових питань;

проводяться засідання ради ветеранів, науково-технічні конференції, семінари, круглі столи навчальних закладів міста та району;

у Миколаївській області:

покупцем ПП «Видавництво «Посейдон» у 2008 році здійснено інвестицій у ВАТ «Інгул» у розмірі 750,0 тис. грн. з метою забезпечення приросту виробничих потужностей для технічного переозброєння, а також реконструкції виробництва. За підсумками 2007 року підприємство одержало чистого прибутку в розмірі 56,7 тис. грн., за підсумками 2008 року – 106,0 тис. грн. (чистий прибуток збільшився в 1,9 раза). Проведено великий обсяг робіт з упровадження прогресивних технологій, механізації та автоматизації виробництва. Багато уваги приділяється на підприємстві соціальній сфері діяльності: заробітна плата виплачується в повному обсязі, забезпечується стимулювання працівників,

зменшується частка виробництва з небезпечними та шкідливими умовами праці;

у Тернопільській області:

покупцем (фізичною особою) приміщення ідальні збережено профіль об'єкта, приватизовано земельну ділянку для обслуговування викупленої будівлі. Об'єкт та прилегла територія утримуються в належному санітарно-технічному стані. На момент перевірки приміщення ідальні передано в оренду ТОВ «Хоростківський цукровий завод» для розміщення робітничої ідальні. Приміщення використовується орендарем для продажу готової їжі та напоїв працівникам підприємства за зниженими цінами. На поточний ремонт та виготовлення документів із землекористування покупець здійснив інвестицій у розмірі 35,0 тис. грн.;

у Сумській області:

покупцем АТЗТ «Сигмус», який згідно з договором купівлі/продажу від 24.02.99 № 164 придбав автозаправну станцію, не лише збережено профіль об'єкта, а й відремонтовано та введено в експлуатацію сучасну автозаправну станцію, що задовольняє всі вимоги пожежної, екологічної та санітарної безпеки. Об'єкт та прилегла територія утримуються в належному санітарно-технічному стані. На поліпшення об'єкта приватизації внесено грошових коштів у сумі 33,2 тис. грн. та додатково створено 4 робочих місця, що умовами договору не передбачалося. Крім того, в післяприватизаційний період збільшено обсяг реалізації пально-мастильних матеріалів зі 100 тис. л у 1998 році до 800 тис. л у 2008 році.

6. Загальні питання роботи із забезпечення реалізації умов продажу державного майна

У звітному періоді органами приватизації забезпечено виконання вимог відповідних організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевіркою виконання їх умов та термінів передання звітів до Фонду. Кращими регіональними відділеннями за якістю організації та здійснення контролю, звітності, відпрацювання пропозицій щодо подальшого нормативного та методологічного забезпечення є регіональні відділення Фонду по Миколаївській, Тернопільській, Черкаській та Сумській областях.

Актуальним і невирішеним проблемним питанням залишається вдосконалення нормативно-правової бази з питань приватизації. Прийняття Верховною Радою України Закону України «Про внесення змін до деяких законів з питань приватизації» сприятиме ефективній роботі органів приватизації під час проведення контролю за виконанням умов договорів купівлі/продажу державного майна.

Департамент договірної менеджменту розглядає можливість розроблення та прийняття протягом 2009 року окремих нормативних документів з метою вирішення таких проблемних питань, як фінансування витрат на охорону і збереження об'єктів, повернутих у власність держави за рішеннями судів через невиконання умов договорів; відчуження значної частки майна ВАТ у період виконання умов договору; узгодження умов щодо подальшого відчуження об'єктів незавершеного будівництва. Також розглядається питання доопрацювання діючих нормативних актів Фонду з урахуванням соціально-економічного становища в державі. Так, передбачається внести зміни щодо здійснення органами приватизації контролю за виконанням умов договорів; надання згоди на подальше відчуження та передання в заставу об'єктів, обтяжених зобов'язаннями їх власників перед державою, тощо.

Інформація про результати діяльності державних органів приватизації з питань контролю за виконанням умов договорів купівлі/продажу, проблемних питань та шляхів їх вирішення з метою забезпечення прозорості післяприватизаційного супроводження об'єктів приватизації регулярно подається через засоби масової інформації, в тому числі шляхом розміщення на веб-сайті Фонду.

**ІНФОРМАЦІЯ
щодо реформування
відносин власності
в Україні за I квартал
2009 року**

За даними відомчої звітності з питань приватизації за формою №1 «Приватизація: Інформація про приватизацію майна підприємства, установи, організації», затвердженою наказом ФДМУ від 10.07.06 № 1067 «Про затвердження форми звітності № 1 «Приватизація, додатка до форми звітності № 1 «Приватизація та Інструкції щодо їх заповнення»* та зареєстрованою в Мін'юсті 26.07.06 за № 873/12747 (зі змінами, внесеними наказом ФДМУ від 05.03.08 № 262 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 10.07.06 № 1067», зареєстрованим у Мін'юсті 19.03.08 за № 228/14919**), з початку процесу приватизації станом на 01.04.09 реформовано 120 087 об'єктів, з яких понад три чверті (91 888 об'єктів) належали до комунальної форми власності, решта (28 199 об'єктів) – до державної.

Розподіл реформованих об'єктів за категоріями показаний на рис. 1, за класифікаційними групами – на рис. 2.

Переважає більшість об'єктів (83,91 %) належить до групи А, інші – до груп Б, В, Г (9,58 %), Д (4,17 %), Ж (1,24 %) та Е (1,10 %). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А зосереджується в Донецькій (11 078 об'єктів), Львівській (10 361), Дніпропетровській (6 625) областях та м. Києві (11 112 об'єктів). За групами Б, В, Г більшість реформованих об'єктів зосереджувалася у Донецькій (951 об'єкт), Дніпропетровській (784), Харківській (681), Луганській (614),

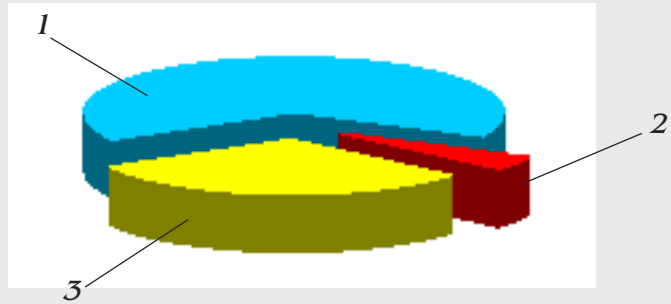

Рис. 1. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (станом на 01.04.09):

1 – структурні підрозділи підприємств (65,5 %);
2 – ОНБ (4,2 %); 3 – ЦМК підприємств (30,3 %)

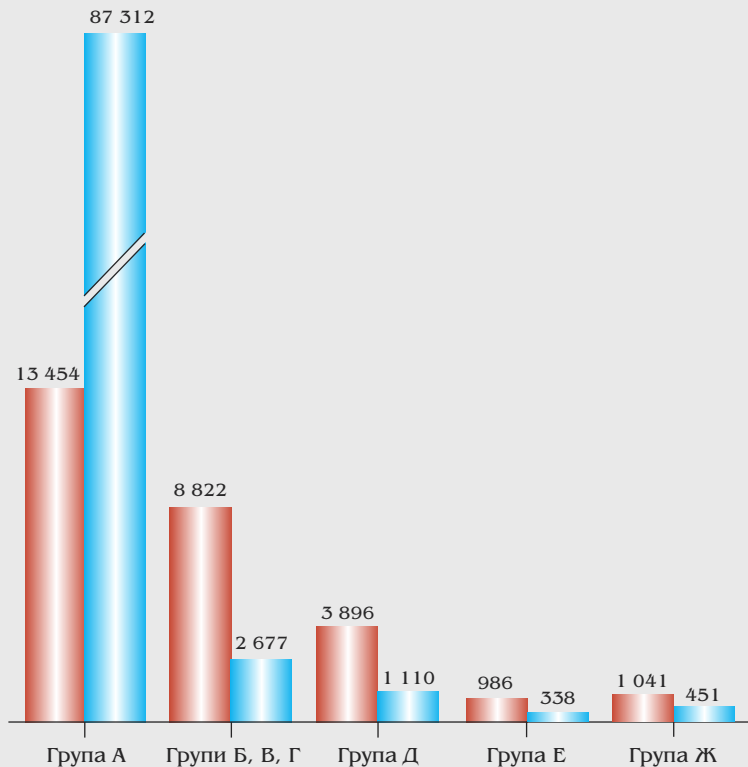

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.04.09):

■ – об'єкти державної форми власності;
■ – об'єкти комунальної форми власності

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 10, с. 47 – 55. – Прим. ред.

** Там само, 2008, № 5, с. 45. – Прим. ред.

**Розподіл об'єктів за способами приватизації
(станом на 01.04.09)***

Таблиця 1

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	62 032	51,66
Викуп за альтернативним планом приватизації	456	0,38
Викуп майна, зданого в оренду з правом викупу	21 700	18,07
Продаж на аукціоні	17 945	14,94
Продаж за некомерційним конкурсом	2 434	2,03
Продаж за комерційним конкурсом	4 955	4,13
Продаж акцій ВАТ	10 566	8,79
Разом...	120 087	100

* Дані наведено з урахуванням вилучення об'єктів, щодо яких, за інформацією ФДМУ, регіональних відділень ФДМУ, органів місцевого самоврядування, розірвано договори купівлі-продажу станом на 01.04.09.

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (станом на 01.04.09)

Таблиця 2

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	6 410	385	6,00	6 025	94,00
Область:					
Вінницька	2 770	1 174	42,38	1 596	57,62
Волинська	2 582	686	26,57	1 896	73,43
Дніпропетровська	7 683	1 809	23,54	5 874	76,45
Донецька	12 605	4 130	32,76	8 475	67,23
Житомирська	2 812	1 228	43,67	1 584	56,33
Закарпатська	2 861	399	13,95	2 462	86,05
Запорізька	5 205	1 311	25,27	3 894	74,73
Івано-Франківська	4 131	479	11,60	3 652	88,40
Київська	3 093	1 071	34,63	2 022	65,37
Кіровоградська	2 455	681	27,74	1 774	72,26
Луганська	5 201	1 651	31,74	3 550	68,26
Львівська	11 523	1 519	13,18	10 004	86,82
Миколаївська	3 603	1 062	29,47	2 541	70,53
Одеська	4 857	1 448	29,81	3 409	70,19
Полтавська	3 050	856	28,07	2 194	71,93
Рівненська	2 208	845	38,27	1 363	61,73
Сумська	2 885	842	29,19	2 043	70,81
Тернопільська	2 985	745	24,96	2 240	75,04
Харківська	6 586	1 570	23,84	5 016	76,16
Херсонська	2 379	556	23,37	1 823	76,63
Хмельницька	2 410	578	23,98	1 832	76,02
Черкаська	2 370	776	32,74	1 594	67,26
Чернівецька	3 010	493	16,38	2 517	83,62
Чернігівська	1 650	640	38,79	1 010	61,21
м. Київ	12 090	1 089	9,01	11 001	90,99
м. Севастополь	673	176	26,15	497	73,85
Разом...	120 087	28 199	23,48	91 888	76,52

Одеській (596), Київській (581), Львівській (510) областях та м. Києві (688 об'єктів). Розподіл об'єктів за способами приватизації наведено у табл. 1. Приватизація майна підприємств, установ та організацій здійснювалася переважно шляхом викупу (51,32 %).

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації наведено у табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по державі (23,48 %) в областях Житомирській (43,67 %), Вінницькій (42,38 %), Чернігівській (38,79 %), Рівненській (38,27 %) та Київській (34,63 %). Питома вага реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (76,52 %) в Автономній Республіці Крим (94,0 %), м. Києві (90,99 %), Івано-Франківській (88,40 %), Чернівецькій (83,62 %), Львівській (86,82 %) та Закарпатській (86,05 %) областях.

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені ЦМК підприємств торгівлі, побутових виробів та предметів особистого вжитку, промисловості, з надання комунальних та індивідуальних послуг.

За I квартал 2009 року в процесі приватизації змінили форму власності 936 об'єктів (державної – 48, комунальної – 888).

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації за I квартал 2009 року наведено в табл. 3, за категоріями – на рис. 3.

У звітному періоді за класифікаційними групами реформовані об'єкти розподілялися так: А – 914 (97,65 %); Д – 10 (1,07 %); Ж – 4 (0,42 %); Б, В, Г – 1 (0,11 %); Е – 7 (0,75 %).

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформо-

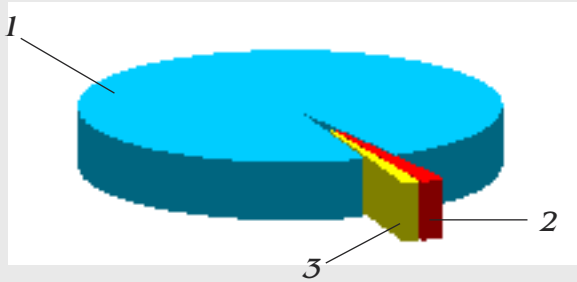

Рис. 3. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (за I квартал 2009 року):
 1 – структурні підрозділи підприємств (97,3 %);
 2 – ЦМК підприємств (1,6 %); 3 – ОНБ (1,1 %)

Таблиця 3

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (за I квартал 2009 року)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	70	1	1,43	69	98,57
Область:					
Вінницька	5	3	60,00	2	40,00
Волинська	1	1	100,00	0	0,00
Дніпропетровська	36	1	2,78	35	97,22
Донецька	69	5	7,25	64	92,75
Житомирська	17	0	0,00	17	100,00
Закарпатська	19	1	5,26	18	94,74
Запорізька	24	2	8,33	22	91,67
Івано-Франківська	32	2	6,25	30	93,75
Київська	4	0	0,00	4	100,00
Кіровоградська	30	0	0,00	30	100,00
Луганська	63	5	7,94	58	92,06
Львівська	117	5	4,27	112	95,73
Миколаївська	70	1	1,43	69	98,57
Одеська	18	3	16,67	15	83,33
Полтавська	13	4	30,77	9	69,23
Рівненська	10	0	0,00	10	100,00
Сумська	25	0	0,00	25	100,00
Тернопільська	12	0	0,00	12	100,00
Харківська	90	10	11,11	80	88,89
Херсонська	19	0	0,00	19	100,00
Хмельницька	7	0	0,00	7	100,00
Черкаська	11	2	18,18	9	81,82
Чернівецька	10	0	0,00	10	100,00
Чернігівська	2	0	0,00	2	100,00
м. Київ	156	1	0,64	155	99,36
м. Севастополь	6	1	16,67	5	83,33
Разом...	936	48	5,13	888	94,87

вано у м. Києві (156 об'єктів), Львівській (117), Харківській (90) областях; групи Д – в Автономній Республіці Крим (5 об'єктів).

Об'єкти групи А комунальної форми власності, які становлять 95,51 % загальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформовані переважно шляхом викупу (78,35 %), на аукціонах продано 10,63 %; викуплено через оренду – 7,09 %.

Об'єкти групи А державної форми власності приватизовано переважно шляхом викупу (46,34 %) та продажу на аукціонах (46,34 %), решту – на конкурсних засадах.

Переважну більшість об'єктів групи Д як державної, так і комунальної форми власності продано на аукціонах.

Наведені дані свідчать, що найчастіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, здебільшого приміщення, будівлі та споруди, які належать до об'єктів групи А (97,3 %).

Серед способів приватизації протягом I кварталу 2009 року найпоширенішими були викуп, викуп майна, зданого в оренду, та продаж на аукціоні – відповідно 66, 17 та 13 % загальної кількості реформованих об'єктів по Україні.

Приватизація державного та комунального майна у звітному періоді здійснювалася виключно за грошові кошти. За договорами купівлі-продажу від продажу об'єктів до Державного бюджету України має надійти понад 19 млн грн., до відповідних місцевих бюджетів – понад 237 млн грн. Сумарна номінальна вартість статутних фондів об'єктів великої приватизації, які у звітному періоді змінили державну форму власності, становить 1,1 млн грн.

Відділ статистичної звітності та моніторингу роздержавлення власності Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування ФДМУ

З цього номера Бюлетеня редакція поновлює започатковану в 1996 році рубрику «Дайджест», де в оглядовій формі публікуватимуться матеріали, що викликають живий інтерес громадськості.

Окрема думка

Корпоративний секретар акціонерного товариства – адвокат?

Прийняття довгоочікуваного Закону України «Про акціонерні товариства» від 17 вересня 2008 року № 514-VI набуло великого резонансу в суспільстві і викликало появу значної кількості публікацій як в офіційних виданнях, так і в Інтернеті. Так, заслуговує на увагу інтернет-публікація про переваги обрання адвоката корпоративним секретарем акціонерного товариства.

Закон України «Про акціонерні товариства» від 17 вересня 2008 р. № 514-VI (далі – Закон про акціонерні товариства) набрав чинності 29 квітня ц.р. З цього дня повинен радикально змінитися статус корпоративного секретаря акціонерного товариства, що, у свою чергу, відкриває нові можливості професійної реалізації адвокатів.

Відповідно до пункту 3.1.14 Принципів корпоративного управління, затверджених рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (ДКЦПФР) від 11.12.03 № 571, з метою ефективного організаційного та інформаційного забезпечення діяльності органів товариства, належного інформування акціонерів та заінтересованих осіб у товаристві доцільно запровадити посаду корпоративного секретаря, який є посадовою особою, призначається наглядовою радою та підпорядковується їй.

Водночас у статті 56 Закону про акціонерні товариства зазначається, що наглядова рада за пропозицією голови наглядової ради у встановленому порядку має право обрати корпоративного секретаря. Корпоративний секретар є особою, яка відповідає за взаємодію акціонерного товариства з акціонерами та/або інвесторами. Проте у Законі про акціонерні товариства не визначені функції та завдання корпоративного секретаря. Стаття 78 вказує, що саме корпоративний секретар (якщо ця посада передбачена в акціонерному товаристві) зобов'язаний надавати акціонерам копії документів на письмові вимоги.

Докладніше повноваження корпоративного секретаря визначені в документах, затверджених ДКЦПФР.

Проте перш ніж розглядати власне права і обов'язки корпоративного секретаря, пропонується звернути увагу на неоднозначність щодо розуміння його статусу.

Так, відповідно до Типового положення про корпоративне управління відкритого акціонерного товариства, затвердженого рішенням ДКЦПФР від 02.07.08 № 737, корпоративний секретар – одноосібний незалежний орган товариства, що здійснює правове, організаційно-технічне забезпечення та координацію роботи органів товариства, а також обмін інформацією між ними та акціонерами. У цьому положенні також визначено, що корпоративний секретар нарівні з головою та членами наглядової ради, головою та членами правління, головою ревізійної комісії належить до посадових осіб органів товариства.

У Законі про акціонерні товариства використовуються терміни «посадові особи органів акціонерного товариства», «посадові особи органів товариства», «посадові особи акціонерного товариства», «посадові особи товариства», однак корпоративного секретаря не зараховано до жодної з перелічених посадових осіб.

Автор пропонує розглянути розбіжності тлумачення терміна «посадові особи» у вітчизняному законодавстві, що регулює діяльність господарських товариств.

Так, відповідно до статті 23 Закону України «Про господарські товариства» від 19.09.91 № 1576-XII посадовими особами органів управління товариства визнаються голова та члени виконавчого органу, голова ревізійної комісії, а в товариствах, де створена наглядова рада товариства, – голова та члени наглядової ради товариства.

Водночас згідно зі статтею 49 вищезазначеного закону членами ревізійної комісії не можуть бути члени правління, наглядової ради акціонерного товариства та інші посадові особи. Іншими словами, закон припускає наявність в акціонерному товаристві посадових осіб, які не є членами правління або наглядової ради, а отже, не є посадовими особами органів управління товариства.

Відповідно до Положення про надання регулярної інформації відкритими акціонерними товариствами та підприємствами – емітентами облігацій, затвердженого рішенням ДКЦПФР від 09.06.98 № 72 (рішення втратило чинність з 01.10.07 згідно з рішенням ДКЦПФР від 19.12.06 № 1591. – Прим. ред.), головний бухгалтер, юрист і корпоративний секретар визнаються посадовими особами товариства незалежно від членства у виконавчому органі.

За статтею 89 Господарського кодексу України посадовими особами товариства визнаються голова та члени виконавчого органу, голова ревізійної комісії (ревізор), а в разі створення ради товариства (спостережної ради) – голова і члени цієї ради.

У статті 2 Закону про акціонерні товариства зазначається, що посадові особи органів акціонерного товариства – фізичні особи – це голова та члени наглядової ради, виконавчого органу, ревізійної комісії (ревізор) акціонерного товариства, а також голова та члени іншого органу товариства, якщо утворення такого органу передбачено статутом товариства, тобто перелік посадових осіб органів акціонерного товариства залежить від змісту статуту.

Відповідно до статті 75 Закону про акціонерні товариства посадові особи товариства зобов'язані забезпечити доступ незалежного аудитора до всіх документів, необхідних для перевірки результатів фінансово-господарської діяльності товариства. Водночас згідно зі статтею 77 відповідальність за збереження документів бухгалтерського обліку і фінансової звітності покладено на головного бухгалтера. На думку автора, під посадовими особами товариства слід розуміти не лише членів передбачених статутом органів, а й осіб, що мають організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські повноваження.

З вищевикладеного автор доходить такого висновку: хоча корпоративний секретар відповідно до Закону про акціонерні товариства обирається наглядовою радою, а його робота оплачується із загального бюджету цієї ради, корпоративний секретар не обов'язково має бути членом наглядової ради чи взагалі посадовою особою органів товариства.

Цей висновок підтверджується статтею 73 Закону про акціонерні товариства, відповідно до якої не можуть бути членами ревізійної комісії (ревізором) член наглядової ради; член виконавчого органу; корпоративний секретар; особа, яка не має повної цивільної дієздатності; члени інших органів товариства. Отже, законодавець вирізняє корпоративного секретаря з числа посадових осіб органів акціонерного товариства (стаття 2 Закону про акціонерні товариства).

Відповідно до статті 56 Закону про акціонерні товариства обрання корпоративного секретаря є правом наглядової ради, а фінансування діяльності корпоративного секретаря здійснюється з коштів, виділених акціонерним товариством на утримання наглядової ради. Статус і компетенція корпоративного секретаря можуть визначатися кількома способами:

загальними зборами акціонерного товариства – у статуті акціонерного товариства;

загальними зборами акціонерного товариства – у положенні про наглядову раду або в іншому внутрішньому документі товариства;

наглядовою радою акціонерного товариства своїм рішенням – положенням, затвердженим наглядовою радою.

Як визначено в рішенні ДКЦПФР від 06.10.08 № 1107 «Про внесення змін до зразкового Статуту відкритого акціонерного товариства», встановлювати порядок обрання та компетенцію корпоративного секретаря, а також вимоги до кандидатів доцільно в Положенні про корпоративного секретаря.

Залежно від способу визначення статусу і компетенції, а також змісту конкретних рішень корпоративний секретар може бути: окремим органом акціонерного товариства, що передбачений статутом, а отже, посадовою особою органів управління

акціонерного товариства;

посадовою особою органів управління акціонерного товариства – членом наглядової ради;

особою, яка не має статусу посадової особи органів управління акціонерного товариства.

Відповідно до Закону про акціонерні товариства між товариством та посадовими особами органів, за винятком членів виконавчого органу, можуть укладатися як трудові, так і цивільно-правові договори. Суперечність полягає в тому, що в Кодексі законів про працю України терміни «посада» і «місце роботи» є синонімами.

З огляду на викладене корпоративний секретар може бути як працівником акціонерного товариства, так і особою, яка виконує свої функції на підставі цивільно-правового договору. З метою уникнення непорозумінь у внутрішніх документах товариства та тексті договору має бути чітко визначено, який саме договір укладається між акціонерним товариством і корпоративним секретарем – трудовий чи цивільно-правовий.

Функції корпоративного секретаря, передбачені різними документами ДКЦПФР, такі:

забезпечення організаційно-технічних та юридичних дій щодо скликання та проведення загальних зборів акціонерів, засідань наглядової ради, виконавчого органу та ревізійної комісії, організації голосування на них (у тому числі шляхом опитування членів цих органів товариства), ведення та зберігання протоколів засідань цих органів;

контроль за виконанням рішень наглядової ради, аналіз їх дієвості та ефективності;

виконання обов'язків секретаря загальних зборів акціонерів;

забезпечення обміну інформацією про діяльність акціонерного товариства між членами наглядової ради, виконавчого органу, акціонерами та іншими заінтересованими особами, робота зі скаргами та зверненнями акціонерів;

забезпечення розроблення проектів статуту, внутрішніх документів товариства, змін та доповнень до них;

зберігання документів товариства (включаючи архів), забезпечення їх узгодженості та взаємодоповнюваності;

участь у провадженні процедур щодо уникнення конфлікту інтересів посадових осіб товариства;

вирішення інших організаційних та правових питань, пов'язаних з корпоративним управлінням у товаристві.

До кандидатів на посаду корпоративного секретаря слід висувати такі вимоги: комплекс знань, необхідних для виконання функціональних обов'язків; бездоганна ділова репутація; довіра з боку акціонерів.

Усе вищевикладене автор вважає обґрунтуванням очевидного висновку:

адвокати є ідеальними кандидатами на позицію корпоративного секретаря акціонерного товариства, тому що перелічені функції корпоративного секретаря відповідають видам адвокатської діяльності, передбаченим статтею 5 Закону України «Про адвокатуру» від 19.12.92 № 2887-XII. Адвокат за визначенням повинен мати відповідні для виконання завдань корпоративного секретаря знання і бездоганну ділову репутацію.

Крім того, обрання корпоративним секретарем адвоката надає акціонерному товариству і акціонерам додаткові переваги.

По-перше, адвокат зобов'язаний керуватися правилами адвокатської етики, дотримуючи принципів законності, незалежності, домінантності інтересів клієнтів, неприпустимості представництва клієнтів із суперечливими інтересами, а також конфіденційності, компетентності, добросовісності, чесності та порядності.

По-друге, вищезазначеним законом передбачені професійні права і гарантії адвокатської діяльності, які адвокат може використовувати під час виконання функцій корпоративного секретаря.

По-третє, адвокат зобов'язаний зберігати адвокатську таємницю. Предметом адвокатської таємниці є питання, з яких громадяни або юридичні особи зверталися до адвоката, суть консультацій, порад, роз'яснень та інших відомостей, одержаних адвокатом під час виконання професійних обов'язків. Стаття 10 Закону України «Про адвокатуру» забороняє будь-яке втручання в адвокатську діяльність, вимагання від адвоката, його помічника, посадових осіб і технічних працівників адвокатських об'єднань відомостей, що становлять адвокатську таємницю. З цих питань вони не можуть бути допитані як свідки. Отже, інформація про діяльність адвоката як корпоративного секретаря акціонерного товариства буде захищена адвокатською таємницею.

Документи, пов'язані з виконанням адвокатом доручень, не підлягають огляду, розголошенню чи вилученню без його згоди. Відповідно до статті 77 Закону про акціонерні товариства документи акціонерного товариства зберігаються за місцезнаходженням товариства або в іншому місці, відомому і доступному акціонерам. Таким чином, документи акціонерного товариства можуть зберігатися у адвоката, обраного корпоративним секретарем, і будуть захищені від огляду, розголошення чи вилучення.

Нарешті, саме адвокат здатний бути справді незалежним корпоративним секретарем, що, у свою чергу, зумовить зниження ймовірності корпоративних конфліктів в акціонерному товаристві.

За матеріалами інтернет-публікації Ігоря ГОЛОВАНЯ

УДК 338.242.4.025.88

Проблемні питання, які виникають під час приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, в Івано-Франківській області

Ірина КЛЕЙМЬОНОВА

заступник начальника відділу оцінки та приватизації державного майна РВ ФДМУ по Івано-Франківській області

Протягом останніх трьох років Регіональне відділення ФДМУ по Івано-Франківській області (далі – регіональне відділення) напрацьовує досвід роботи з підготовки до продажу земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації. Уперше регіональне відділення оголосило декілька конкурсів з відбору розробників документації із землеустрою, на участь в яких не надійшло жодної заяви, в 2007 році. Відразу стало зрозуміло, що процес підготовки об'єктів до продажу разом із земельними ділянками буде тривалим і складним. Власного досвіду з підготовки до продажу земельних ділянок було недостатньо, саме тому регіональне відділення розпочало тісну співпрацю з територіальним відділенням Держкомзему в Івано-Франківській області. Треба зазначити, що державні землепорядні організації неохоче співпрацюють з органами приватизації, з одного боку, вони не відмовляють у наданні консультацій із земельних питань та беруть активну участь у спільних нарадах, а з іншого – заяви на участь у конкурсах з відбору розробників документації із землеустрою, які оголошує регіональне відділення, не подають. З цього приводу регіональне відділення звернулося до Головного науково-дослідного та проектного інституту землеустрою та Центру державного земельного ка-

дастру при Державному комітеті України по земельних ресурсах і отримало відповідь, що співпрацю буде налагоджено за умови економічної доцільності. Регіональне відділення наполегливо продовжувало запрошувати зазначені структури до участі в конкурсах, проте, напевно, «економічної доцільності» в цьому не було.

У зв'язку з тим, що Порядок продажу у 2007 році земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, на той час вже втратив чинність, регіональне відділення було змушене тимчасово зупинити роботу в цьому напрямі. Роботи були поновлені відразу після затвердження постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 року Порядку продажу у 2008 році державними органами приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації. Перший конкурс з відбору розробників документації із землеустрою, призначений на 18 липня 2008 р., не відбувся. Регіональне відділення провело кілька спільних нарад за участю представників головного управління Держкомзему в області, регіонального центру Державного земельного кадастру та міського відділу земельних ресурсів, розіслало інформацію про конкурс усім землепорядним організаціям та підприємствам області (на території області 68 організацій мають право на проведення землепорядних та землеоціночних робіт). Наступний конкурс з відбору розробників документації

із землеустрою був призначений на 13 серпня 2008 р. За результатами конкурсу регіональне відділення уклало договори на виготовлення технічної документації із землеустрою двох земельних ділянок, а саме: земельної ділянки з розташованою на ній групою інвентарних об'єктів колишнього військового містечка № 97 (с. Дорогів Галицького району) та земельної ділянки з розташованим на ній приміщенням лабораторії, яке не включене до статутного фонду ВАТ «Городенківське хлібоприймальне підприємство» (м. Городенка). До кінця 2008 року роботи з виготовлення проектів відведення земельних ділянок, на яких розташовані зазначені об'єкти, були на завершальному етапі і землепорядники розраховували отримати кошти за виконану роботу (за договором передбачалася поетапна оплата). Проте через відсутність фінансування робіт із землеустрою в 2008 р. та на початку 2009 р. регіональне відділення не змогло виконати зобов'язання за договором. Таким чином, завершення робіт з виготовлення технічної документації із землеустрою відтермінувалося до строку відновлення фінансування зазначених робіт.

Ситуація з третьою земельною ділянкою, на якій розташований цілісний майновий комплекс Прикарпатського державного підприємства «Спецгеологорозвідка» (м. Івано-Франківськ), ще складніша. Землепорядна організація провела зйомку земельної ділянки, визначила суміжників та землекористувачів і розпочала збір висновків відповідних служб. З першими проблемами зіткнулися при поданні проекту на погодження в міське управління архітектури і містобудування, яке поставило обов'язкову вимогу – проведення топографічної зйомки території підприємства в масштабі 1:500 на черговому

Прикарпатське державне підприємство «Спецгеологорозвідка» пропонується до продажу разом із земельною ділянкою

плані міста, вартість якої становить 5 905 грн. Оскільки проведення і оплата такої роботи не передбачалися договором із землевпорядною організацією, було досягнуто домовленість з управлінням архітектури стосовно сплати за проведення топографічної зйомки після здійснення продажу об'єкта разом із земельною ділянкою на аукціоні. Підготовка до продажу цього підприємства ускладнюється ще і тим, що ухвалою господарського суду Івано-Франківської області порушено провадження у справі про банкрутство Прикарпатського державного підприємства «Спецгеологорозвідка». З метою недопущення продажу найбільш ліквідних активів підприємства та порушення його цілісності як майнового комплексу регіональне відділення на всіх рівнях намагалося запобігти поновленню провадження у справі про банкрутство Прикарпатського державного підприємства «Спецгеологорозвідка», неодноразово звертаючись до Державної податкової адміністрації у м.

Івано-Франківську, Івано-Франківської обласної державної адміністрації та Міністерства промислової політики України. Нині процедура банкрутства та підготовка до приватизації цілісного майнового комплексу Прикарпатського державного підприємства «Спецгеологорозвідка» відбуваються паралельно. Від продажу цього об'єкта разом із земельною ділянкою регіональне відділення очікує одержати близько 13 млн грн.

Готується до продажу разом із земельною ділянкою ще один об'єкт – незавершене будівництво перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій у с. Тарасівці Тлумецького району. Виготовленням проекту із землеустрою з 2007 року займаються балансоутримувач, Прикарпатський центр репродукції людини та регіональне відділення. Процес підготовки земельної ділянки пройшов усі стадії: від отримання дозволу на виготовлення проекту від Тлумецької районної державної адміністрації до розгляду на сесії Івано-Франківської обласної ради та затвердження Івано-Франківською обласною державною адміністрацією. Регіональне відділення в листопаді 2008 року провело конкурс та відібрало суб'єкта оціночної діяльності для проведення землеоціночних робіт та визначення початкової ціни об'єкта аукціону. У встановлений строк експерт підготував звіт та передав його на державну експертизу до Головного управління Держкомзему в області. Після отримання позитивного висновку експертизи регіональне відділення планувало укласти з експертом договір про визначення початкової ціни об'єкта аукціону і у грудні 2008 року запропонувати об'єкт до продажу на аукціоні. Проте з огляду на те, що земельна ділянка, на якій розташоване незавершене будівництво перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій, належить до рекреаційних земель, звіт про експертну оцінку земельної ділянки був направлений на державну експертизу в Державний комітет України із земельних ресурсів. На додаткову вимогу Держкомзему балансоутримувач виготовив в Івано-Франківському обласному бюро технічної інвентаризації витяг про реєстрацію прав власності на об'єкт незавершеного будівництва (звіт уже 2 місяці перебуває на

державній експертизі). Після отримання позитивного висновку Держкомзему експерт визначить початкову вартість продажу об'єкта аукціону. Аукціонна комісія визначить умови продажу об'єкта та дату аукціону. Від продажу цього об'єкта регіональне відділення планує одержати близько 3 млн грн.

Проблеми, з якими стикалося регіональне відділення у 2008 році під час підготовки до продажу об'єктів разом із земельними ділянками, існують і зараз. Так, невіршеними залишилися питання щодо:

чіткого визначення термінів виготовлення та погодження технічної документації із землеустрою;

коштів на фінансування робіт, пов'язаних з виготовленням такої документації;

визначення єдиного розпорядника землями державної власності (функції з управління землями державної власності розподілені між органами виконавчої влади, місцевими державними адміністраціями, а також органами місцевого самоврядування).

Нині процес проведення приватизації земельних ділянок разом із розташованими на них об'єктами приватизації ще потребує законодавчого та нормативного врегулювання. Зокрема, необхідно розробити та затвердити Положення про розпорядження земельними ділянками державної власності: внести зміни до Порядку продажу у 2008 році державними органами приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, з метою використання його в 2009 році; визначити процедуру продажу об'єктів разом із земельними ділянками, які включені до переліків об'єктів, що підлягають приватизації шляхом викупу; внести зміни до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» в частині перегляду строків підготовки об'єктів до продажу.

Удосконалення законодавства з даного питання стане одним з вагомих факторів підвищення привабливості об'єктів приватизації, а відтак стане запорукою успішного виконання завдань з надходження коштів до Державного бюджету України.

Незавершене будівництво перепрофілювання лікувально-оздоровчого центру під ендокринологічний санаторій пропонується до продажу разом із земельною ділянкою

У приміщеннях гуртожитку на вул. Відінській, 42а в Рівному тривалий час незаконно розміщувалися орендарі, що втратили право на оренду. По суті це було демонстрацією захоплення державного майна.

Через недосконалість вітчизняного законодавства судова тяганина тривала роки, і не всі рішення судів приймалися на користь держави. Утім Регіональному відділенню Фонду державного майна України по Рівненській області вдалося повернути «окуповані» приміщення гуртожитку.

ХТО В ДОМІ ХАЗЯІН

Ігор БОЛІЩУК

провідний спеціаліст-юрисконсульт відділу юридичної та контрольно-ревізійної роботи РВ ФДМУ по Рівненській області

Юлія САВУЛЯК

провідний спеціаліст сектору кадрової роботи та прес-служби РВ ФДМУ по Рівненській області

За радянських часів багато житлових будинків вважалося тимчасовим житлом, тому їм надавався статус гуртожитків. Будівництво таких будинків зумовлювалося насамперед неможливістю забезпечити всіх громадян, які потребували житла, окремими квартирами. У 1981 році був уведений в експлуатацію один з гуртожитків у Рівному на вул. Відінській, 42а. Дев'ятиповерховий будинок перебував на балансі житлово-комунальної контори асоціації «Рівнеагробуд». У 1996 році рішенням арбітражного суду Рівненської області ВАТ «Полісся» (правонаступник асоціації «Рівнеагробуд» після приватизації) було зобов'язано повернути в державну власність об'єкти нерухомості, включені до складу приватизованого майна, у тому числі зазначений гуртожиток.

У зв'язку з відмовою територіальної громади Рівного прийняти в комунальну власність цю будівлю Регіональне відділення Фонду державного майна України (ФДМУ) по Рівненській області (далі – регіональне відділення) почало шукати інші шляхи збереження та використання державного майна. Першим кроком на шляху вирішення зазначеної проблеми було укладення з ТОВ «Байкал» договору щодо утримання майна будинку та прилеглої території, яке й донині забезпечує їх належний стан. Другим кроком регіонального відділення стало передання кількох приміщень гуртожитку у платне користування для здійснення підприємницької діяльності, адже необхідно було погасити заборгованість за комунальні послуги та провести у приміщеннях ремонт. Відповідно до

Закону України «Про оренду державного та комунального майна» від 10.04.92 № 2269-ХІІ регіональне відділення уклало низку договорів оренди.

Після того як раніше занедбані кімнати гуртожитку набули пристойного вигляду, громадяни – мешканці гуртожитку почали виказувати невдоволення: кімнати знадобились їм для ведення домашнього господарства. Мешканці вимагали термінового розірвання договорів оренди та виселення підприємців з гуртожитку. До того ж на той час рівненський міськвиконком на вимогу прокуратури скасував своє попереднє рішення про переведення житлових приміщень гуртожитку загальною площею 3 160,9 м² у нежилі.

Регіональне відділення розпочало претензійно позовну роботу з розірвання договорів оренди державного майна та звільнення орендованих приміщень. Приводом для цього були не лише невдоволення громадян, а й велика заборгованість з орендної плати і завершення строку дії укладених договорів з КВТПП «Вілет» (орендар приміщень на 4 – 6-му поверхах), ТОВ «Тараоптторг» (на 7 – 9-му поверхах), «Мобіль» і «Західпромресурси» (на першому поверсі), ППФ «Євротранс» (на 1 – 2-му поверхах), підприємцем Климук (на 2-му поверсі) та ін. Рішенням господарського суду Рівненської області від 29 січня 2008 року було задоволено позов регіонального відділення до ТОВ «ВТП «Західполімербуд» та розірвано з цим товариством договір оренди державного майна. Постановою Львівського апеляційного господарського суду від 22 квітня 2008 року це рішення залишено без змін. Згідно з рішенням господарського суду Рівненської області від 10 березня 2009 року за несвоєчасне повернення орендованого приміщення із зазначеного товариства підлягають стягненню 3 363,52 грн.

Колишні орендарі КВТПП «Вілет», ТОВ «Тараоптторг», підприємець Климук і ППФ «Євротранс» подали позови про визнання спільної часткової власності на частину нежилых приміщень. Після майже дворічної судової тяганини регіональному відділенню вдалося визволити «окуповані» приміщення.

Показовим є вирішення спору з ТОВ «Тараоптторг». У судах різних інстанцій розглядалися відразу три справи. Спочатку Рівненський міський суд 5 листопада 2008 року ви-

знав за зазначеним товариством право власності на половину з раніше орендованих ним у держави приміщень (понад 600 м²) і встановив додаткову компенсацію, яку мало отримати товариство, у розмірі 8 556,49 грн. Позовні вимоги колишнього орендаря до держави суд визнав частково на підставі експертного висновку ППФ «УкраїнаСервіс», яка й визначила розмір невіддільних поліпшень приміщень гуртожитку, що були здійснені товариством.

Регіональне відділення оскаржило рішення Рівненського міського суду в апеляційному суді Рівненської області, посилаючись на те, що рішення було прийнято за неповного з'ясування обставин, які мали значення для справи, а також з порушенням норм матеріального та процесуального права. Зокрема, предметом договору оренди державного майна були нежилі приміщення, а невіддільні поліпшення були здійснені на фасаді будівлі. Крім того, регіональне відділення в суді поставило під сумнів результати експертного висновку про розмір поліпшень. Договором оренди не передбачалося права орендаря на визнання спільної часткової власності на орендовані приміщення. У результаті рішення апеляційного суду Рівненської області (підтвержене постановою Львівського апеляційного господарського суду від 14 січня 2009 року) було прийнято на користь регіонального відділення: ТОВ «Тараоптторг» зобов'язано погасити заборгованість за оренду (понад 1 000 грн.) та виплатити неустойку (понад 52 тис. грн.).

Також регіональне відділення зверталося до суду з вимогою зобов'язати ТОВ «Тараоптторг» повернути державі її майно. Позов був задоволений рішенням господарського суду Рівненської області та записаний без змін постановами Львівського апеляційного господарського та Вищого господарського судів. Крапку в цій справі поставив Верховний Суд України: його ухвалою від 25 грудня 2008 року колишньому орендареві відмовлено в касаційному перегляді попередніх судових актів.

Отже, справа лише за державними судовими виконавцями.

Крок до створення нового бізнесу

Якщо жителі будь-якого міста у світі Полтавську битву і її ювілей сприймуть абстрактно, то для полтавчан це – знаменні події, що мають стратегічний характер для України в цілому.

Саме після славнозвісної битви 1709 року Полтава виїшла на світову арену як символ невідворотних історичних змін, що визначили подальшу долю Європи. Унаслідок цього під час адміністративних реформ Александра I Полтава з полкового містечка 1802 року перетворилася на центр великої губернії, хоча з огляду на практичну доцільність прадавні Лубни, вотчина князів Вишневецьких, Ромни, відомі своїм ярмарком, та придніпровський Кременчук мали більше шансів стати губернським центром.

Відзначення 300-річчя Полтавської битви – особливо вагомим для міста датою. Кульмінацією урочистостей стало відтворення так званої «живої історії». На території історико-культурного заповідника «Поле Полтавської битви» реставровані унікальні фортифікаційні редути, братська могила російських воїнів, облаштовано музей козацького села XVIII ст., відновлені елементи укріплень стародавньої полтавської фортеці, пам'ятки, пов'язані з вікопомними подіями.

Поблизу заповідника на околиці с. Тахтаулове, звідки відкривається мальовничий краєвид, розташований колишній об'єкт незавершеного будівництва, в минулому руїни, а нині – комплекс будівель у складі цеху з виробництва ковбасних виробів, магазину, ресторану і готелю європейського типу.

У 2002 році Регіональне відділення Фонду державного майна України по Полтавській області здійснило приватизацію (шляхом продажу на аукціоні) об'єкта незавершеного будівництва – побутового приміщення, що перебувало на балансі Полтавського дорожнього експлуатаційного підприємства корпорації «Укравтодор».

На момент приватизації ступінь будівельної готовності одноповерхової будівлі становив 60 %.

Новий власник не завершеного будівництвом об'єкта – ТОВ «Vivat Провінція» – перетворив занедбану будівлю на сучасний ресторанно-готельний комплекс. Будівництво об'єкта завершено в жовтні 2008 року. Обсяг інвестицій в об'єкт не завершеного будівництва становить близько 1,5 млн грн. Створено 45 нових робочих місць.

Розпорядженням Полтавської районної державної адміністрації від 24 жовтня 2008 року № 649 затверджено акт державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію реконструйованої колишньої побутової будівлі.

На цей момент завершено опоряджувальні роботи комплексу будівель. Зокрема, здійснено монтаж і виконано пушконалагоджувальні роботи технологічного та холодильного обладнання ковбасного цеху. Встановлено торговельне обладнання магазину. Облаштовано затишні номери готелю для тих, хто цінує комфорт. Підготовлено літній майданчик ресторану. На прилеглий до комплексу земельній ділянці споруджено штучну водойму. Завершено роботи з облаштування футбольного поля.

Належну увагу власник об'єкта приділяє заходам з охорони праці, впровадженню проектів раціонального використання ресурсів, енергозберігаючих технологій, а також за впровадженню виробництва нових видів м'ясної продукції.

Отже, показний комплекс будівель сучасного зразка, розташований біля автодорожнього шляху Полтава – Гадяч, значно прикрасив передмістя Полтави і став візитівкою Полтавського району.

Підготувала **Аліна ПАЩЕНКО**

**РЕЄСТР
юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у квітні 2009 року договір
з Фондом державного майна України про організацію продажу майна,
що перебуває в державній власності**

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Донецька область					
32879370	162	02.04.09	Товарна біржа «Мегаполіс»	84313, м. Краматорськ, бульв. Машинобудівників, 20, тел. (062) 647 21 66	Назарова Ольга Анатолівна
32502652	189	22.04.09	Універсальна спеціалізована товарна біржа «Укрінкомбіржа»	85307, м. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, тел. (0623) 51 30 02, 51 30 21	Згуров Андрій Миколайович
м. Київ					
33293724	164	03.04.09	ДП «Укрспецзем»	03151, м. Київ, вул. Народного Ополчення, 3, тел. (044) 592 28 78	Усольцев Сергій Олександрович
36285077	173	10.04.09	Державне підприємство «Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства»	03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, тел. (044) 521 12 53	Мухін Олексій Олександрович
34003533	186	22.04.09	Українська універсальна біржа «Капітал»	01023, м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44, оф. 6, тел. (044) 569 59 21	Кириленко Федір Степанович
35413005	193	22.04.09	ТОВ Компанія «Конкурс»	04080, м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 13/10, тел. 8 097 870 22 26	Цибульський Олександр Зіновійович
Тернопільська область					
21168075	165	03.04.09	Приватне виробничо-комерційне підприємство «Ефма Маркетинг»	46020, м. Тернопіль, вул. Вербицького, 12/58, тел. (0352) 28 18 00	Монастирський Франц Казимирович
Одеська область					
33660036	169	07.04.09	Товарна біржа «ПРОФІТ»	65016, м. Одеса, вул. Авдєєва Чорноморського, 8, тел. (048) 234 61 16, 777 72 40	Ніколішен Володимир Васильович
Львівська область					
23970563	174	10.04.09	Західно-Українська регіональна агропромислова біржа	79018, м. Львів, вул. Запільна, 16, оф. 27, тел. (032) 294 84 00, 294 84 02	Вуйцик Ігор Михайлович
Волинська область					
32501418	175	13.04.09	Товариство з обмеженою відповідальністю «ГЦНТП плюс»	43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 1, тел. (033) 77 44 24	Крисак Алла Іванівна
Автономна Республіка Крим					
25152024	176	13.04.09	Таврійська товарно-сировинна біржа	95007, м. Сімферополь, вул. Плотинна, 9, тел. (0652) 63 88 52, 63 88 87	Іванов Анатолій Борисович
30120143	191	22.04.09	Приватне підприємство – магазин комісійної торгівлі «Сімферопольторг»	95050, м. Сімферополь, вул. П. Чайкіної, 1, кімн. 303, тел. (0652) 26 08 34	Бірюков Микола Іванович
Запорізька область					
30958407	179	15.04.09	Українська товарна біржа «УТБ»	69035, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 63, тел. (061) 764 25 45	Фісун Тетяна Андріївна
Полтавська область					
31495351	187	22.04.09	ТБ «Центральна товарна біржа»	36037, м. Полтава, вул. Леніна, 91, тел. (0532) 57 22 84, 57 22 85	Ніцевич Віталій Вікторович
Вінницька область					
13298478	188	22.04.09	Товарна біржа «Вінницька товарна універсальна біржа»	21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, тел. (0432) 35 25 95, 52 45 54	Ропотілов Віталій Васильович
Чернігівська область					
32946461	190	22.04.09	ТОВ «Універсальна товарна біржа «Соціум»	14005, м. Чернігів, просп. Миру, 68, оф. 1207, тел. (0462) 66 10 64, 66 18 86	Хоменко Світлана Миколаївна
м. Севастополь					
31464606	192	22.04.09	ТОВ «Конекс Консалт»	99011, м. Севастополь, вул. Одеська, 27, тел. (0692) 45 41 40, 45 55 81	Куцмус Олександр Васильович
Херсонська область					
24105100	194	22.04.09	Товарна біржа «Ізумруд»	73000, м. Херсон, вул. Леніна, 8, тел. (0552) 42 46 21, 42 46 22	Вірлич Август Ернестович

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зупинення дії окремих положень постанови Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 року № 154

Кабінетом Міністрів України 25 лютого 2009 року видано постанову № 154 «Про утворення Державної холдингової компанії «Титан України»*.

Зазначеною постановою Кабінет Міністрів України погодився з пропозицією Міністерства промислової політики України щодо утворення Державної холдингової компанії «Титан України», статутний фонд якої формується шляхом передачі до нього 100 відсотків акцій, що належать державі у статутних фондах відкритих акціонерних товариств «Сумихімпром» і «ДАК «Титан» та державного комерційного підприємства «Запорізький титано-магнієвий комбінат» після перетворення його у відкрите акціонерне товариство (пункт 1). Кабінет Міністрів України також постановив, зокрема, перетворити казенне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат» у державне комерційне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат» і доручив Міністерству промислової політики України здійснити організаційні заходи, пов'язані з перетворенням зазначеного казенного підприємства у державне комерційне підприємство, та перетворити його у відкрите акціонерне товариство (пункт 3).

Пунктом 6 цієї постанови виключено з розділу «Мініпромполітики» переліку державних підприємств, які перетворюються у казенні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 червня 1998 року № 987, позицію «00194731 Запорізький державний титано-магнієвий комбінат».

Таким чином, внаслідок передбачених постановою Кабінету Міністрів України № 154 заходів казенне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат» втратить статус казенного і зрештою буде перетворено у відкрите акціонерне товариство.

Статус казенного зазначеному підприємству було надано постановою Кабінету Міністрів України від 30 червня 1998 року № 987 «Про перетворення державних підприємств у казенні», за якою державні підприємства, що не підлягають приватизації, перетворено у казенні без зміни їх належності до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.

Законодавчими актами для казенних підприємств встановлюються додаткові гарантії захисту права власності держави – відповідно до частини сьомої статті 77 Господарського кодексу України казенне підприємство відповідає за своїми зобов'язаннями лише коштами, що перебувають у його розпорядженні. В разі недостатності зазначених коштів держава, в особі органу, до сфери управління якого входить підприємство, несе повну субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями казенного підприємства; відповідно до частини сьомої статті 5 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» положення цього Закону не застосовуються до юридичних осіб – казенних підприємств, тобто їх не може бути визнано банкрутами.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2009, № 5, с. 29. – Прим. ред.

Таким чином, статус казенного підприємства унеможливував звернення стягнення на майно казенного підприємства «Запорізький титано-магнієвий комбінат» незалежно від результатів його господарської діяльності.

В той же час для державного комерційного підприємства, в яке на першому етапі за постановою Кабінету Міністрів України № 154 має бути перетворено казенне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат», зазначених гарантій захисту права власності держави законодавством не передбачено. Згідно зі статтею 74 Господарського кодексу України державне комерційне підприємство є суб'єктом підприємницької діяльності, діє на основі статуту на принципах підприємництва і несе відповідальність за наслідки своєї діяльності усім належним йому на праві господарського відання майном згідно з законами. Після перетворення зазначеного казенного підприємства у державне комерційне підприємство до останнього відповідно до частини п'ятої статті 59 Господарського кодексу України переходять усі майнові права та обов'язки попереднього суб'єкта господарювання. Відтак, до новоствореного державного комерційного підприємства «Запорізький титано-магнієвий комбінат» перейде і кредиторська заборгованість казенного підприємства «Запорізький титано-магнієвий комбінат», яка станом на початок березня 2009 року становила близько 240 мільйонів гривень, що може призвести до банкрутства новоствореного державного комерційного підприємства.

У зв'язку з цим слід наголосити, що казенне підприємство «Запорізький титано-магнієвий комбінат» постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 року № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» (з наступними змінами) визначено таким, що має стратегічне значення для економіки і безпеки держави, оскільки є єдиним не лише в Україні, а і в Європі виробником титанової продукції. При цьому слід зазначити, що його продукція є стратегічно важливою для військово-промислового комплексу України, авіаційної промисловості, атомної енергетики (титанові спецпорошки використовуються в реакторах атомних електростанцій, титанові труби – для збирання конденсату на атомних електростанціях), в електрометалургії.

Позбавлення зазначеного підприємства статусу казенного і можливі наслідки цього, зокрема банкрутство підприємства, яке має стратегічне значення для економіки і безпеки держави, створить загрозу економічній безпеці держави.

Тому зазначені вище положення пунктів 1, 3 та 6 постанови Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 року № 154 «Про утворення Державної холдингової компанії «Титан України» не відповідають частині першій статті 17 Конституції України, за якою забезпечення економічної безпеки є найважливішою функцією держави, пункту 7 статті 116 Конституції України, яким на Кабінет Міністрів України покладено здійснення заходів щодо забезпечення національної безпеки України.

У зв'язку з наведеним зазначені положення постанови № 154 не відповідають також частині другій статті 8 Кон

ституції України, згідно з якою нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Ураховуючи викладене, керуючись пунктами 1 і 17 частини першої статті 106 Конституції України, відповідно до пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Зупинити дію пункту 1 у частині, що стосується казенного підприємства «Запорізький титано-магнісвий комбі-

нат», пунктів 3 і 6 постанови Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 року № 154 «Про утворення Державної холдингової компанії «Титан України».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ
14 квітня 2009 року
№ 241/2009

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Указу Президента України від 5 листопада 1996 року № 1035

1. Внести до Указу Президента України від 5 листопада 1996 року № 1035 «Про заходи щодо підвищення ефективності роботи і відповідальності територіальних підрозділів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та забезпечення їх взаємодії з Радою міністрів Автономної Республіки Крим та місцевими державними адміністраціями» (зі змінами, внесеними Указами від 25 січня 1999 року № 48, від 11 липня 2003 року № 592 та від 27 грудня 2007 року № 1261) зміну, виклавши абзац третьої статті 1 у такій редакції:

«призначення керівників територіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, уря-

дових органів (крім керівників територіальних органів, яких призначають за погодженням з Президентом України) проводиться за обов'язковим погодженням з Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим та головами відповідних місцевих державних адміністрацій».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування**.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ
15 квітня 2009 року
№ 244/2009

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про природні монополії»

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до статті 9 Закону України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2005 р., № 9, ст. 182) такі зміни:

абзац другий частини другої доповнити словами «(крім витрат, визначених частиною третьою цієї статті)»;

після частини другої доповнити новою частиною такою змісту:

«3. При регулюванні цін (тарифів) на товари суб'єктів природних монополій не враховуються:

суми безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;

суми визнаних штрафів, пені, неустойки;

суми коштів або вартість товарів, що добровільно перераховуються (передаються) іншим юридичним та фізичним особам, у тому числі у вигляді фінансової або матеріальної допомоги, включаючи благодійну, спонсорську та шефську допомогу;

суми нестачі та втрат від псування цінностей;

вартість реалізованих виробничих запасів;

витрати з утримання об'єктів соціально-культурного призначення, крім виняткових випадків, які визначаються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

2. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування***.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ
5 березня 2009 року
№ 1072-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 17 квітня 2009 р. № 70. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 18 квітня 2009 р. № 71. – Прим. ред.

*** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 31 березня 2009 р. № 57. – Прим. ред.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання

від 11 березня 2009 р. № 246

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Пункт 1 Порядку проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання*, за твердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 68, ст. 2266), викласти в такій редакції:

«1. Цей Порядок визначає процедуру конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання – державних підприємств, господарських товариств, єдиним засновником та учасником яких є держава (далі – підприємства).

Дія цього Порядку не поширюється на призначення керівників малих державних підприємств, підприємств оборонно-промислового комплексу, перелік яких за тверджується Кабінетом Міністрів України, керівників, що призначаються Кабінетом Міністрів України, керівників, які забезпечили виконання показників попереднього контракту і з якими за рішенням органу, до сфери управління якого належить підприємство, контракт укладеться на новий строк у встановленому порядку.».

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб

від 25 березня 2009 р. № 253

Київ

Відповідно до статті 10 Закону України «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям привести у шестимісячний строк власні нормативно-правові акти у відповідність з Порядком, затвердженим цією постановою.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 березня 2009 р. № 253

ПОРЯДОК використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб

Загальна частина

1. Цей Порядок встановлює вимоги до використання фонду захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб, особливості їх реконструкції і подальшого використання у разі зміни власника чи балансоутримувача.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2008, № 11, с. 55 – 56. – Прим. ред.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні: захисні споруди цивільного захисту (цивільної оборони) (далі – захисні споруди) – інженерні споруди, призначені для укриття і тимчасового захисту людей, техніки та майна від небезпеки, що може виникнути або виникла внаслідок надзвичайних ситуацій у мирний час, а також від дії засобів ураження в особливий період. Захисні споруди поділяються на сховища та протирадіаційні укриття і є основним засобом колективного захисту населення;

протирадіаційні укриття – негерметичні захисні споруди, які забезпечують захист людей від негативного впливу іонізуючого випромінювання у разі радіоактивного забруднення місцевості;

реконструкція захисної споруди – перебудова захисної споруди, яка передбачає удосконалення, відновлення або збереження її захисних властивостей, поліпшення умов для розміщення людей (заміну або удосконалення внутрішнього оснащення та інженерно-технічного обладнання тощо) та/або зміну її основних геометричних розмірів чи положення окремих частин, зокрема під час будівництва над нею або поблизу неї нових будівель чи споруд, у тому числі з метою її використання для господарських, культурних та побутових потреб;

сховища – герметичні захисні споруди, які забезпечують умови для перебування у них людей, техніки та майна протягом двох діб з метою їх захисту від негативного впливу небезпечних хімічних та радіоактивних речовин, високих температур і продуктів горіння у разі виникнення пожеж, катастрофічного затоплення, а також від дії засобів ураження; уповноважений орган управління – центральний чи місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, що здійснює управління відповідно державним та комунальним майном, у складі якого перебувають захисні споруди, або суб'єкт права приватної власності, у власності якого перебувають захисні споруди, чи уповноважений ним орган;

фонд захисних споруд – сукупність усіх захисних споруд.

Інші терміни застосовуються у цьому Порядку в значенні, наведеному в Законах України «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру» і «Про правові засади цивільного захисту».

3. Забезпечення утримання та збереження функціонального призначення захисних споруд здійснюють їх балансоутримувачі.

Утримання захисних споруд здійснюється відповідно до законодавства за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, які є балансоутримувачами захисних споруд (далі – підприємства), зокрема:

захисних споруд, які перебувають на балансі центральних органів виконавчої влади, – за рахунок коштів державного бюджету;

захисних споруд, які належать до сфери управління місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, – за рахунок коштів місцевих бюджетів, у тому числі відповідно до цільових програм;

захисних споруд підприємств – за рахунок коштів підприємств, на балансі яких вони перебувають.

У разі використання однієї захисної споруди кількома підприємствами вони беруть участь в утриманні споруди відповідно до укладених між ними договорів.

Вимоги до використання захисних споруд для господарських, культурних та побутових потреб

4. Захисні споруди, за винятком тих, що повинні утримуватись у постійній готовності до використання за призначенням, можуть використовуватись підприємствами для господарських, культурних та побутових потреб (далі – потреби підприємства) за умови забезпечення можливості приведення їх у готовність до використання за призначенням у строк, що не перевищує 12 годин.

У постійній готовності до використання за призначенням повинні утримуватись захисні споруди на атомних електростанціях, у зонах спостереження навколо них, на об'єктах підвищеної небезпеки і запасних пунктах управління.

5. Захисні споруди (їх основні приміщення) можуть використовуватись для потреб підприємства як:

виробничі приміщення, віднесені за показником вибухопожежної та пожежної безпеки до категорій Г і Д згідно з нормами визначення категорій приміщень, будинків і зов-

нішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою, що затверджуються МНС, у яких проводяться роботи, не пов'язані з технологічними процесами, внаслідок яких виділяються шкідливі рідини, пари і газу, небезпечні для людей, і які не потребують природного освітлення (крім захисних споруд, розміщених у житлових будинках та у будинках і спорудах громадського призначення);

складські приміщення, віднесені в установленому порядку за показником вибухопожежної та пожежної небезпеки до категорій Г і Д, для зберігання майна і матеріалів (у вбудованих захисних спорудах виключно за наявності окремого входу);

приміщення для розміщення аварійних (ремонтних) та чергових служб;

допоміжні (підсобні) приміщення лікувальних закладів; гаражі або стоянки автомобілів та автокарів (якщо це передбачено проектом будівництва захисної споруди і не потребує перепланування її основних і допоміжних приміщень);

приміщення для проведення навчальних занять; приміщення для культурного обслуговування населення; виставкові зали;

приміщення для торгівлі і громадського харчування (магазини, зали їдальні, буфети, кафе тощо);

спортивні приміщення (тири, зали для проведення спортивних занять);

приміщення для побутового обслуговування населення (ательє, пункти прокату, приймальні пункти тощо).

6. Підприємство під час використання захисної споруди для власних потреб забезпечує:

збереження захисних властивостей споруди як в цілому, так і окремих її елементів;

герметизацію та гідроізоляцію всієї захисної споруди; збереження робочого стану інженерно-технічного та спеціального обладнання, засобів зв'язку та оповіщення;

належне утримання захисної споруди відповідно до вимог інструкції щодо утримання захисних споруд цивільної оборони у мирний час, яка затверджується МНС.

7. У разі використання основних приміщень захисної споруди як виробничих та складських приміщень, гаражів або стоянок автомобілів чи автокарів допускається їх передача для цих цілей з розрахунку забезпечення розміщення у споруді людей, техніки та майна у кількості 50 відсотків розрахункової місткості без звільнення від техніки та майна, що у них перебуває. У такому разі розміщення і складування обладнання, майна, автомобілів та автокарів повинне здійснюватися з урахуванням забезпечення постійного вільного доступу до допоміжних приміщень споруди для їх огляду, обслуговування і ремонту інженерно-технічного обладнання.

Приміщення звільняється від техніки та майна протягом не більш як восьми годин у разі приведення захисної споруди в готовність до використання за призначенням.

8. Забороняється використання для потреб підприємства таких елементів інженерно-технічного та спеціального обладнання, що розміщені у сховищах:

захищеної дизельної електростанції та вентиляційних систем, які забезпечують її роботу;

фільтрів-поглиначів;

передфільтрів;

фільтрів для очищення повітря від окису вуглецю;

засобів регенерації повітря;

гравійних повітроохолоджувачів;

аварійних резервуарів для збору фекалій.

Використання систем постачання повітря у сховища для потреб підприємства можливе тільки у режимі чистої вентиляції.

9. Елементи інженерно-технічного обладнання, що розміщені у протирадіаційних укриттях, можуть експлуатуватись у необхідних для потреб підприємства обсягах.

10. Обслуговування та ремонт інженерно-технічного і спеціального обладнання, засобів зв'язку та оповіщення, що розміщені у захисних спорудах, які використовуються

для потреб підприємства, повинні здійснюватися в обсягах і у строки, що встановлені відповідною технічною документацією.

11. Під час використання захисних споруд для потреб підприємства забороняється:

перепланування приміщень;

улаштування додаткових отворів (прорізів) у несучих та огорожувальних конструкціях, які знижують рівень захисних властивостей споруди;

демонтаж існуючого інженерно-технічного та спеціального обладнання;

порушення герметизації та гідроізоляції споруди;

застосування горючих синтетичних матеріалів під час оздоблення приміщень;

встановлення та експлуатація приладів і обладнання, не передбачених проектною документацією;

перекриття фарбуванням написів на інженерно-технічному та спеціальному обладнанні про найменування заводу-виробника, технічні характеристики та його призначення.

12. Питання щодо можливості використання захисних споруд для потреб підприємства вивчається уповноваженим органом управління за зверненням цього підприємства після вивчення ним разом з територіальним органом МНС питань стосовно дотримання вимог щодо пожежної безпеки та технічного стану захисної споруди, з місцевим органом державного санітарно-епідеміологічного нагляду стосовно дотримання вимог санітарних норм та правил, з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідним структурним підрозділом місцевої держадміністрації стосовно дотримання вимог щодо належної організації колективного захисту населення відповідної території (далі – контролюючі органи).

13. Для вивчення питання щодо можливості використання захисної споруди для потреб підприємства керівник такого підприємства подає контролюючим органам звернення у формі листів, які повинні містити:

мету майбутнього використання споруди;

обґрунтування можливості приведення її у готовність до використання за призначенням у встановлені строки;

зобов'язання щодо збереження її захисних властивостей та утримання у готовності до використання за призначенням.

До звернення додаються витяги (копії) з проектною документації, які підтверджують передбачення у ній можливості використання захисної споруди для потреб підприємства. У разі відсутності такої документації до звернення додається копія паспорту захисної споруди, який оформляється відповідно до вимог інструкції щодо утримання захисних споруд цивільної оборони у мирний час, яка затверджується МНС.

Контролюючі органи письмово інформують протягом 30 календарних днів керівника підприємства про можливість використання захисної споруди для потреб підприємства чи про можливість використання захисної споруди для потреб підприємства за умови проведення робіт з її пристосування для цієї мети або за умови проведення реконструкції споруди, чи про неможливість використання захисної споруди для потреб підприємства.

14. Проектна документація щодо пристосування захисної споруди для потреб підприємства (далі – проект пристосування) розробляється спеціалізованою проектною організацією, яка має ліцензію на проведення відповідних робіт (далі – проектна організація), з урахуванням вимог державних будівельних норм щодо проектування будівель і споруд відповідного функціонального призначення (навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, підприємств роздрібної торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування та закладів культурного обслуговування населення, спортивних та фізкультурно-оздоровчих закладів, інших громадських будинків і споруд, житлових будинків тощо) і може передбачати:

спорудження тимчасових перегородок з негорючих і

нетоксичних матеріалів, що легко знімаються та демонтуються у разі виникнення потреби у приведенні захисної споруди у готовність до використання за призначенням;

монтаж додаткових спеціальних систем життєзабезпечення (вентиляції, каналізації, водопостачання тощо), необхідних приладів та обладнання, а також систем протипожежного захисту згідно з встановленими вимогами до приміщень відповідного функціонального призначення. Проектні рішення щодо прокладення нових інженерних мереж, улаштування додаткових каналів для них повинні забезпечувати збереження захисних властивостей та проектних технічних характеристик споруди, передбачених державними будівельними нормами, що встановлюють вимоги до проектування захисних споруд.

У разі використання для потреб підприємства захисної споруди, яка вбудована у житловий будинок або в будівлю, що використовується для громадських потреб, у проекті пристосування передбачається улаштування окремого входу (виходу) та ізоляваної від основної частини будівлі глухої протипожежної стіни.

Проект пристосування захисної споруди для потреб підприємства в обов'язковому порядку узгоджується з контролюючими органами.

15. Якщо під час експлуатації споруди виникла потреба у зміні мети її використання, повторно вивчається питання щодо можливості використання захисних споруд для потреб підприємства відповідно до цього Порядку.

16. У разі невиконання підприємством під час використання захисної споруди для власних потреб взятих зобов'язань щодо забезпечення збереження захисних властивостей та утримання захисної споруди у готовності до використання за призначенням відповідний територіальний орган МНС та/або місцевий орган державного санітарно-епідеміологічного нагляду може порушити питання про припинення використання захисної споруди для потреб підприємства.

У разі порушення питання про припинення використання захисної споруди для потреб підприємства територіальний орган МНС та/або місцевий орган державного санітарно-епідеміологічного нагляду письмово інформує про це керівника підприємства та уповноважений орган управління і вживає передбачених законами заходів для припинення використання захисної споруди, усунення виявлених порушень законодавства.

Вирішення питання щодо відновлення використання захисної споруди для потреб підприємства можливе виключно за умови виконання у повному обсязі вимог контролюючих органів.

У разі незгоди з рішенням територіального органу МНС та/або місцевого органу державного санітарно-епідеміологічного нагляду про припинення використання захисної споруди для потреб підприємства керівник підприємства, на балансі якого перебуває захисна споруда, має право оскаржити таке рішення до МНС та/або вищих органів державного санітарно-епідеміологічного нагляду.

Особливості реконструкції захисних споруд

17. Реконструкція захисної споруди проводиться за ініціативою керівника підприємства, на балансі якого вона перебуває, про що уповноважений орган управління інформує територіальний орган МНС та орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідний структурний підрозділ місцевої держадміністрації.

18. Реконструкція захисної споруди може передбачати: проведення капітального ремонту споруди або її окремих частин;

заміну старого або введення у дію нового (додаткового) внутрішнього оснащення та інженерно-технічного обладнання;

усунення пошкоджень та/або заміну основних та огорожувальних конструкцій, гідроізоляції;

перебудову (зміну основних геометричних розмірів, по-

поження основних або допоміжних приміщень) споруди в цілому або окремих її частин, зокрема у випадках, коли вона спричинена будівництвом над захисною спорудою або поряд з нею нових будівель і споруд чи реконструкцією існуючих. У такому разі реконструкція повинна забезпечувати збереження захисних властивостей споруди та умов для розміщення людей, техніки та майна.

19. Реконструкція захисної споруди проводиться на підставі відповідної проектно-кошторисної документації (далі – проект реконструкції).

Проект реконструкції розробляється проектною організацією на підставі даних обстеження захисної споруди, завдань на проектування та технічних умов на реконструкцію, що готуються відповідно до законодавства за участю територіальних органів МНС.

У разі коли реконструкція передбачає заміну наявних або прокладення нових мереж водопостачання, водовідведення, енергопостачання, телефонного і радіозв'язку, проект реконструкції розробляється за наявності відповідних технічних умов.

20. Організаційно-технологічні рішення, передбачені у проекті реконструкції, повинні відповідати державним будівельним нормам, що встановлюють вимоги до проектування захисних споруд, іншим нормативним документам у сфері будівництва.

У разі коли над захисною спорудою будеється нова будівля чи споруда, в обов'язковому порядку проектна організація проводить розрахунки стійкості несучих та огорожувальних конструктивних елементів споруди до дії максимально допустимих постійних і тимчасових навантажень, включаючи їх поєднання, у тому числі до впливу ударної хвилі. На підставі таких розрахунків до проекту реконструкції включаються технологічні рішення, спрямовані на посилення конструктивних елементів споруди згідно з вимогами нормативних документів для відповідного класу сховища або групи протирадіаційних укріплень.

21. Проект реконструкції погоджується з установами та організаціями, які видали технічні умови на проектування, а також з МНС.

Якщо проектні рішення щодо реконструкції захисної споруди не узгоджуються з відповідними нормативними документами, вони приймаються за погодженням з Мінрегіонбудом і МНС.

Проект реконструкції підлягає комплексній державній експертизі у порядку, передбаченому законодавством.

22. Під час проведення будівельно-монтажних робіт підрядною організацією здійснюються заходи контролю за стійкістю конструктивних елементів захисної споруди.

23. Прийняття в експлуатацію захисної споруди, реконструкція якої завершена, здійснюється комісією відповідно до державних будівельних норм, що встановлюють вимоги до прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом захисних споруд та їх утримання, інших нормативних документів у сфері будівництва.

До складу зазначеної комісії, крім представників, визначених в абзаці першому пункту 5 Порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2008 р. № 923 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 80, ст. 2694), включаються представники територіального органу МНС, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідного структурного підрозділу місцевої держадміністрації, а також регіонального відділення Фонду державного майна у разі, коли споруда перебуває у державній власності та належить до майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств, утворених у процесі приватизації.

24. Після прийняття в експлуатацію захисної споруди, реконструкція якої завершена, вносяться відповідні зміни до її паспорта, а також документів бухгалтерського обліку щодо зміни балансової вартості споруди. У разі потреби можуть готуватися нові облікові документи на захисну споруду.

Особливості подальшого використання захисних споруд у разі зміни форми власності чи ліквідації підприємства

25. Під час прийняття рішення щодо приватизації (корпоратизації) державного підприємства, на баланс якого перебувають захисні споруди, державним органом приватизації (засновником відповідного відкритого акціонерного товариства (далі – засновник) враховується висновок органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідного структурного підрозділу місцевої держадміністрації, складений за формою згідно з додатком, який погоджується з територіальним органом МНС.

Відомості про перебування захисних споруд на балансі державного підприємства, яке приватизується (корпоратизується), відображаються в інвентаризаційному описі, а порядок їх подальшого використання – у плані приватизації майна (плані розміщення акцій акціонерного товариства, у процесі приватизації).

У разі приватизації (корпоратизації) державних підприємств захисні споруди виключаються з переліку майна підприємства, що підлягає приватизації (корпоратизації), і передаються в установленому порядку його правонаступникові на відповідальне зберігання. З правонаступником державного підприємства, що приватизується (корпоратизується), державним органом приватизації (засновником) укладається договір про безоплатне зберігання захисних споруд. Форма примірного договору про безоплатне зберігання захисних споруд затверджується МНС за погодженням з Фондом державного майна.

26. Контроль за зберіганням та ефективним використанням захисних споруд, які не увійшли до статутних фондів підприємств під час приватизації (корпоратизації), але залишилися у них на балансі, здійснюється державними органами приватизації (засновниками), органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідним структурним підрозділом місцевої держадміністрації та територіальним органом МНС.

27. Питання щодо подальшого використання захисної споруди у разі банкрутства (ліквідації) підприємства, на баланс якого вона перебуває, вирішує комісія з питань подальшого використання захисної споруди, утворена Радою міністрів Автономної Республіки Крим або місцевою держадміністрацією за ініціативою уповноваженого органу управління.

До складу комісії входять представники уповноваженого органу управління, територіального органу МНС, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідного структурного підрозділу місцевої держадміністрації та підприємства. У разі потреби до роботи комісії можуть залучатися представники інших органів та установ за згодою їх керівників.

Комісія разом з розпорядником майна, керуючим санацією чи ліквідатором готує пропозиції щодо подальшого використання захисної споруди та вжиття заходів до її зберігання та утримання у належному технічному стані. Відповідно до висновків комісії уповноважений орган управління забезпечує виконання рішення комісії згідно із законодавством. Координацію дій державних органів, відповідальних за виконання такого рішення, здійснює МНС або його відповідний територіальний орган.

28. У разі передачі в оренду цілісного майнового комплексу підприємств, їх структурних підрозділів, у складі яких перебувають захисні споруди, що згідно із законодавчими актами не можуть бути об'єктами оренди, і укладення з орендарем договору про безоплатне зберігання захисних споруд зазначені споруди використовуються для потреб підприємства відповідно до цього Порядку.

29. У разі приватизації комунального підприємства органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідний структурний підроз-

діл місцевої держадміністрації надає органу місцевого самоврядування висновок, складений за формою згідно з додатком, з пропозиціями щодо включення захисної споруди до переліку об'єктів комунальної власності, які не підлягають приватизації, та/або подальшого їх використання з урахуванням цього Порядку.

30. Цілісні майнові комплекси підприємств, житлові будинки, інше нерухоме майно передаються з державної у комунальну власність, а об'єкти права комунальної власності у державну власність разом із захисними спорудами, які перебувають у їх складі, без зміни їх функціонального призначення.

Додаток
до Порядку

ПОГОДЖЕНО
Керівник територіального органу МНС

М. П. _____
(дата) (підпис) (ініціали та прізвище)

**ВИСНОВОК
щодо наявності у складі цілісного майнового комплексу державного підприємства,
яке приватизується (корпоратизується), захисних споруд цивільного захисту
(цивільної оборони)**

Підприємство _____
(найменування підприємства, установи, організації)

яке приватизується (корпоратизується) відповідно до рішення _____

(найменування органу приватизації чи засновника відкритого акціонерного товариства, дата та номер рішення)
має на балансі такі захисні споруди цивільного захисту (цивільної оборони):

Вид захисної споруди (сховище, протирадіаційне укриття) та її обліковий номер	Місцезнаходження захисної споруди	Характеристика захисної споруди (місткість, клас (група), рік прийняття в експлуатацію тощо)	Мета використання захисної споруди підприємством для власних потреб	Балансова вартість згідно з документами бухгалтерського обліку, тис. гривень	Оцінка стану готовності до використання за призначенням
---	-----------------------------------	--	---	--	---

Пропозиції щодо подальшого використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони):

Керівник органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань надзвичайних ситуацій або відповідного структурного підрозділу місцевої держадміністрації

М. П. _____
(дата)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

**Деякі питання оплати оренди державного майна
від 25 березня 2009 р. № 316
Київ**

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Установити, що до 1 січня 2010 р. орендні ставки, визначені в додатку 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна*, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 р. № 786 (ЗП України, 1996 р., № 2, ст. 57), крім ставок, визначених пунктами 1 – 3 зазначеного додатка, застосовуються у розмірі 45 відсотків встановленого обсягу.

2. Для проведення розрахунків за чинними договорами оренди державного нерухомого майна, що укладені до набрання чинності цією постановою, застосовується орендна ставка, визначена відповідно до пункту 1 цієї постанови.

3. Фондові державного майна разом з Міністерством фінансів внести у місячний строк пропозиції щодо уточнення показників Державного бюджету України на 2009 рік з урахуванням цієї постанови.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1995, № 12, с. 37 – 39. – Прим. ред.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 22 квітня 2009 р. № 588

З метою координації дій органів приватизації із забезпечення виконання постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року № 316 НАКАЗУЮ:

1. Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин і регіональним відділенням Фонду державного майна України:

при нарахуванні і стягненні плати за оренду державного майна за травень – грудень 2009 року керуватися постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року № 316 та інструктивним листом Фонду державного майна України від 22 квітня 2009 року № 10¹⁶5581;

до 31 травня 2009 року листами повідомити орендарів про зміни у порядку нарахування орендної плати у травні – грудні 2009 року із зазначенням перерахованої з урахуван-

ням коригування орендних ставок базової орендної плати за квітень 2009 року. Копії зазначених листів зберігати в справах по договорах оренди;

використати разом з Юридичним департаментом Фонду державного майна України період зменшення орендної плати для активізації роз'яснювальної і претензійно-позовної роботи з орендарями, що мають заборгованість з орендної плати.

2. Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування врахувати в ІППС «ЕТАП» Оренда» тимчасові зміни в нарахуванні орендної плати.

3. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ІНСТРУКТИВНИЙ ЛИСТ ФДМУ

від 22.04.09 № 10¹⁶5581

Про порядок застосування тимчасового зниження ставок за оренду державного майна при розрахунку орендної плати

Регіональним відділенням і представництвам Фонду державного майна України, Міністерствам та відомствам (за списком), Національній академії наук України, Галузевим академіям наук (за списком)

Постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року № 316 впроваджується тимчасове, до 1 січня 2010 року, зниження орендних ставок за оренду нерухомого державного майна, визначених у додатку 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 року № 786 (далі – Методика), крім ставок, визначених пунктами 1 – 3 зазначеного додатку. Постанова набрала чинності 14 квітня 2009 р.

Для забезпечення координації дій органів приватизації та інших орендодавців державного майна щодо виконання зазначеної постанови Фонд державного майна України відповідно до повноважень, наданих йому пунктом 3 постанови Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 року № 786, роз'яснює таке.

1. Зменшення орендних ставок застосовується при розрахунку орендної плати за травень – грудень 2009 року.

2. По договорах оренди, укладених без проведення конкурсу на право оренди державного майна, та інших договорах, за якими орендна плата за базовий місяць розрахунку визначена відповідно до Методики, де орендна плата прямо пропорційна орендній ставці, розрахункова орендна плата за поточний місяць, визначена згідно з пунктами 8, 12 і 13 Методики, коригується на 0,45, що впливає з формули перерахунку на нову ставку:

$$O_{\text{хскор}} = O_{\text{х}} : C_{\text{х}} \cdot C_{\text{хскор}} = O_{\text{х}} : C_{\text{х}} (C_{\text{х}} \cdot 0,45) = 0,45 O_{\text{х}}$$

де $O_{\text{хскор}}$ – орендна плата за поточний місяць скоригована;
 $O_{\text{х}}$ – орендна плата за поточний місяць, розрахована за

Методикою; $C_{\text{хскор}}$ – орендна ставка скоригована; $C_{\text{х}}$ – орендна ставка згідно з додатком 2 до Методики.

3. По договорах оренди, укладених за результатами проведення конкурсу на право оренди державного майна, за якими орендна плата перевищує стартову, визначену відповідно до Методики, розрахунок орендної плати за поточний місяць здійснюється у такому порядку:

3.1. Встановлена договором орендна плата за базовий місяць ділиться на дві частини – суму, яка відповідає розрахунку за Методикою відповідно до ставки, визначеної у Методиці, та суму, додану за результатами конкурсу.

3.2. Визначається з урахуванням індексів інфляції у порядку, встановленому Методикою, сума, яка відповідає розрахунку орендної плати за поточний місяць відповідно до ставки, визначеної у Методиці. Ця сума, що прямо пропорційна зазначеній орендній ставці, коригується відповідно до вищенаведеної формули на 0,45.

3.3. До результату розрахунку відповідно до п.3.2 цього Порядку додається сума, додана за результатами конкурсу, скоригована на ті ж індекси інфляції.

4. Рекомендується орендодавцям нерухомого державного майна повідомити орендарів про постанову Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 року № 316, зобов'язати орендарів – боржників з орендної плати терміново сплатити цей борг. Зразок листа орендарю додається.

5. Міністерствам і відомствам, НАН України і галузевим академіям наук пропонується довести цей лист до відома підпорядкованих їм підприємств, організацій і установ.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Повідомлення про застосування тимчасового зниження ставки за оренду державного майна при розрахунку орендної плати

Постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 р. № 316, яка набрала чинності 14 квітня 2009 р., впроваджується тимчасове, до 1 січня 2010 року, зниження орендних ставок за оренду нерухомого державного майна, визначених у додатку 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 року № 786 (далі – Методика), крім ставок, визначених пунктами 1 – 3 зазначеного додатку.

Під час розрахунків орендної плати за травень – грудень 2009 р. зазначене зниження орендних ставок застосовується у порядку, визначеному в інструктивному листі Фонду державного майна України від 22 квітня 2009 р. № 10-16-5581.

Для розрахунку орендної плати за травень 2009 р. необхідно базову перераховану орендну плату за квітень 2009 р. у розмірі _____ грн. скоригувати на індекс інфляції за травень 2009 р.

Просимо проінформувати балансоутримувача об'єкта оренди щодо тимчасового зниження орендної ставки, оскільки відповідний відсоток орендної плати перераховується балансоутри-

мувачу.

Одночасно пропонуємо орендарю суворо дотримуватися взятих на себе зобов'язань протягом дії договору оренди (у т. ч. щодо своєчасної сплати орендних платежів, страхування орендованого майна, надання копій відповідних документів орендодавцю).

Якщо орендар має заборгованість з орендної плати, останній абзац листа викладається в такій редакції:

«Одночасно вимагаємо терміново сплатити до державного бюджету заборгованість з орендної плати _____ грн., що виникла до набрання чинності постановою № 316, та пеню _____ грн. Суворо дотримуватися всіх взятих на себе зобов'язань протягом дії договору оренди (у т. ч. щодо своєчасної сплати орендних платежів, страхування орендованого майна, надання копій відповідних документів орендодавцю)».

З 1 січня 2010 р. поновлюється розрахунок орендної плати відповідно до умов договору оренди.

Орендодавець

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження базових нормативів відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, у 2008 році

від 8 квітня 2009 р. № 315

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити базові нормативи відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, у 2008 році (далі – базові нормативи), згідно з додатком.

2. Фондові державного майна довести базові нормативи до суб'єктів управління корпоративними правами.

3. Уповноважити Фонд державного майна надавати роз'яснення з питань застосування базових нормативів.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 315

БАЗОВІ НОРМАТИВИ відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, у 2008 році

Господарські товариства	Частка прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів (відсотків)	Господарські товариства	Частка прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів (відсотків)
1. Господарські товариства, що провадять діяльність у галузях, реалізацію державної політики в яких забезпечує:		Мінпаливенерго	15
		Мінвуглепром	40
		Мінпромполітики	35
		НКАУ	35

Продовження додатка

Господарські товариства	Частка прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів (відсотків)	Господарські товариства	Частка прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів (відсотків)
МОЗ	30		35 (м'ясне та молочне скотарство, птахівництво)
Мінжитлокомунгосп	30	2. БАТ «Укртелеком»	30
Мінтрансв'язку	15	3. Компанія «Укрбуд»	30
Мінагрополітики	40 (змішане сільське господарство),	4. Інші товариства	25

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку надання Кабінетом Міністрів України згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств

Від 8 квітня 2009 р. № 317

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Порядок надання Кабінетом Міністрів України згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 квітня 2009 р. № 317

ПОРЯДОК

надання Кабінетом Міністрів України згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств

29

1. Цей Порядок визначає механізм надання Кабінетом Міністрів України центральним органам виконавчої влади, іншим суб'єктам управління об'єктами державної власності, Національній та галузевим академіям наук згоди на передачу в оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств.

2. Центральний орган виконавчої влади, інший суб'єкт управління об'єктами державної власності, Національна або галузева академія наук (далі – орган управління) у разі надходження від Фонду державного майна або його регіонального відділення (далі – орендодавець) передбачених законодавством матеріалів стосовно оренди цілісного майнового комплексу державного підприємства (далі – майновий комплекс) та відсутності підстав для відмови в укладенні договору оренди такого комплексу готує і подає для погодження з Мінекономіки, Мінфіном та Фондом державного майна проект рішення Кабінету Міністрів України щодо надання згоди на передачу в оренду майнового комплексу.

3. До проекту рішення Кабінету Міністрів України додаються такі документи:

1) нотаріально засвідчена копія статуту державного підприємства, майновий комплекс якого пропонується передати в оренду;

2) інформація про виробничі потужності державного підприємства, обсяг і основну номенклатуру продукції, у тому числі експортної, кількість і професійний склад робочих місць, рівень прибутковості за останні три роки, розмір дебіторської та кредиторської заборгованості, наявність майна в заставі, податковій заставі, оренді, лізингу;

3) висновок, що майновий комплекс не заборонений до передачі в оренду;

4) витяг з наявних галузевих концепцій і програм розвитку, інвестування, що стосуються державного підприємства, майновий комплекс якого пропонується передати в оренду;

5) інформація про вартість майнового комплексу, що визначена за даними бухгалтерського обліку, та розмір земельної ділянки, на якій розташований такий комплекс;

6) обґрунтування щодо переваги прийняття рішення про оренду майнового комплексу;

7) пропозиції щодо умов проведення конкурсу на право оренди майнового комплексу та умов договору оренди такого комплексу для забезпечення ефективного використання орендованого майна, зокрема строку оренди, зобов'язань із збереження виробничого профілю чи перепрофілювання державного підприємства, майновий комплекс якого пропонується передати в оренду, забезпечення технічного роз-

виту, переоснащення та відновлення майнового комплексу, в тому числі проведення капітального ремонту, умов повернення такого комплексу, дотримання режимних, екологічних і соціальних вимог та виконання орендарем інших інвестиційних зобов'язань.

4. Антимонопольний комітет у разі надходження звернення орендодавця про оренду майнового комплексу подає в установлений законодавством строк орендодавцю та органів управління висновок щодо можливості оренди майнового комплексу та пропозиції щодо умов договору оренди такого комплексу.

5. Орган управління подає в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України узгоджений проект рішення щодо надання згоди на передачу в оренду майнового комплексу разом з документами, зазначеними у пунктах 3 і 4 цього Порядку.

6. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про надання згоди на передачу в оренду майнового комплексу орендодавець здійснює передбачені законодавством заходи щодо підготовки і проведення конкурсу на право оренди майнового комплексу та укладення з переможцем конкурсу договору оренди такого комплексу.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Деякі питання використання майна окремими суб'єктами господарювання державного сектору економіки

від 2 квітня 2009 р. № 332-р

Суб'єктам управління об'єктами державної власності вжити заходів до недопущення здійснення підприємствами, фінансові плани яких підлягають затвердженню Кабінетом Міністрів України, до їх затвердження в установленому порядку на поточний рік:

- капітальних інвестицій (за винятком установлених окремими рішеннями Кабінету Міністрів України);
- витрат на маркетингові та інформаційно-консультаційні послуги;
- витрат на страхування (крім витрат на державне соціальне страхування, обов'язкове страхування та страхування відповідно до міжнародних договорів);
- витрат на представницькі заходи;
- витрат на виробництво та розповсюдження реклами;
- витрат на придбання легкових автомобілів;
- витрат на надання благодійної, спонсорської та іншої допомоги;
- продажу, списання державного майна.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

30

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ НАКАЗ

від 7 лютого 2009 р. № 98/174/46

Про затвердження Порядку взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 березня 2009 р. за № 227/16243

Відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та з метою підвищення оперативності дій із запо-

бігання порушенням законодавства з питань банкрутства та захисту інтересів держави НАКАЗУЄМО:

1. Затвердити Порядок взаємодії та обміну інфор-

мацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство, що додається.

2. Директорові Державного департаменту з питань банкрутства Хорунжому Ю. А. подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти

на директора Державного департаменту з питань банкрутства Хорунжого Ю. А.

Міністр економіки України Б. М. ДАНИЛИШИН

В. о. Голови Фонду державного майна України Д. М. ПАРФЕНЕНКО

Голова Державної податкової адміністрації України С. В. БУРЯК

ПОСТАНОВА ПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство

від 7 лютого 2009 р. № 6⁻¹

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 березня 2009 р. за № 227/16243

З метою підвищення оперативності дій із запобігання порушенням законодавства з питань банкрутства та захисту інтересів держави та Пенсійного фонду України, відповідно до пункту 12 Положення про Пенсійний фонд України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.10.07 № 1261, правління Пенсійного фонду України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією Ук

раїни та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство, що додається.

2. Департаменту надходження доходів (Литвиненко В. В.) та юридичному управлінню (Рябцева Т. Б.) подати цю постанову для державної реєстрації до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови правління Короневського В. М.

Голова правління О. ЗАРУДНИЙ

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
11 березня 2009 р. за № 227/16243

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства економіки України,
Фонду державного майна України,
Державної податкової адміністрації України
07.12.09 № 98/174/46,
Постанова правління Пенсійного фонду України
07.12.09 № 6⁻¹

ПОРЯДОК взаємодії та обміну інформацією між Міністерством економіки України, Фондом державного майна України, Державною податковою адміністрацією України та Пенсійним фондом України про підприємства, стосовно яких порушено провадження у справі про банкрутство

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок визначає механізм взаємодії Міністерства економіки України (далі – Мінекономіки), Фонду державного майна України (ФДМУ), Державної податкової адміністрації України (ДПА) і Пенсійного фонду України (ПФУ), процедуру обміну інформацією щодо державних підприємств та підприємств, у статутному фонді яких частка державної власності перевищує 25 відсотків, що перебувають в процедурах, передбачених Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

1.2. Суб'єктами інформаційного обміну є Державний департамент з питань банкрутства (далі – Департамент), ФДМУ, ДПА та ПФУ.

1.3. Взаємодія Мінекономіки із суб'єктами інформаційного обміну на центральному та регіональному рівні здійснюється через Департамент.

2. Порядок взаємодії та подання запитів

2.1. Територіальні органи Департаменту разом з регіональними відділеннями ФДМУ (щодо підприємств, які належать до сфери його управління), державними подат

